

CREDINȚA APOSTOLICĂ

“Să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.” — Iuda 3

Vol. I. Nr. 5

Los Angeles, California, Decembrie, 1907

Abonament gratuit

ÎNCEPUTUL TREZIRII SPIRITUALE ÎN TOATĂ LUMEA

Noi așteptăm lucruri minunate de la Domnul pentru anul 1907. Încheierea anului care a trecut și începutul anului nou ne-a găsit pe genunchi în Misiunea Azusa. Odată cu venirea Noului An s-a anunțat venirea unui mare val de slavă, dragoste divină și unitate peste noi. Adunările au continuat până dimineață și toată ziua următoare. Este un an sărbătoresc. Fie ca noi toți să-l petrecem la picioarele Sale, învățând de la El.

Domnul a făcut lucruri mari în anul 1906. Cincizecimea s-a pogorât prima dată în Los Angeles în 9 aprilie. De atunci, vestea bună s-a răspândit în două emisfere. Mulți se bucură în iertare, curăție și puterea Duhului Sfânt. Oriunde ajunge lucrarea, sufletele sunt mântuite, dar nu doar scăpate de la iad, ci în orice privință, și pregătite să-L întâlnească pe Domnul la venirea Lui. Sute de suflete au fost botezate cu Duhul Sfânt. Mulți sunt acum pe ogor, alții în țări străine, iar Dumnezeu lucrează cu ei, dând semne și minuni la predicarea Evangheliei depline.

Pretutindeni în țară oamenii au auzit că untdelemnul Duhului se revarsă în Los Angeles și acum ei vin pentru untdelemn – sosind de la mii de kilometri. Aceștia sunt umpluți cu untdelemnul sfânt, botezul cu Duhul Sfânt, și oriunde merg ei, untdelemnul se revarsă.

Din mica sămânță de muștar a credinței, care a fost dată unui mic grup de oameni așteptând de la Dumnezeu într-o adunare de rugăciune dintr-o căsuță, a crescut un imens copac, astfel încât oameni din toate colțurile țării vin precum păsările să găsească adăpost între ramurile acestea (Matei 13:31-32). Credința continuă să crească și noi încă suntem la început, luptând pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

În odăița de sus de pe Strada Azusa este o zăbovire continuă. Este ca și o adunare continuă de tabără sau de convenție. Oameni de toate clasele și naționalitățile se întâlnesc la comun. Cineva care a venit pentru prima dată a spus: „Lucrul care m-a impresionat cel mai mult a fost smerenia oamenilor, iar eu m-am dus în camera mea pe genunchi și L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea smerenie.”

Altarele sunt ticsite de cei care se roagă. Uneori adunările continuă toată noaptea. Oamenii cad sub puterea lui Dumnezeu și sunt sfințiți sau se ridică și vorbesc în alte limbi. În adunări poți să vezi bucuria sfântă a Domnului pe fețele lor, iar ei sunt înduioșați în prezența Domnului, plini de laude pentru El.

Domnul vindecă cu îndurare multe trupuri bolnave. Oamenii sunt vindecați aproape în fiecare zi la Misiune. Cereri de rugăciuni sosesc de pretutindeni. Acestea sunt prezentate în adunare și Duhul mărturisește în multe cazuri că rugăciunile primesc răspuns, iar noi când auzim mărturisirile oamenii sunt vindecați. Se trimit batiste pentru a fi binecuvântate și care apoi se întorc la bolnavi, iar în multe cazuri sunt vindecați. Într-o seară au fost binecuvântate nouă batiste, iar într-o altă zi șaisprezece. Un bărbat a venit cu brațul rupt și a fost vindecat. Oamenii de la misiune nu iau medicamente niciodată. Nu le vor. L-au luat pe Isus ca vindecător și El vindecă întotdeauna.

În rândul misiunilor pentecostale din Los Angeles și în rândul lucrătorilor din localitățile suburbane este un dulce duh de unitate. În fiecare luni dimineață, slujitorii și lucrătorii din aceste puncte diferite se întrunesc pentru rugăciune și sfătuire. Misiunile din Los Angeles sunt la adresele: 327 ½ S. Spring unde fratele Fisher este păstor; 8th Maple Ave., unde fratele Pendleton este păstor; și 1321 E. 51st St., unde fratele și sora Kent sunt responsabili. Lucrători din Long Beach, Pasadena, Clearwater, Anaheim și alte locuri din apropiere au venit și ei. Cu toți sunt împreună în acord deplin. La prima noastră întrunire au fost câteva mesaje în alte limbi prin fratele Post și tălmăcite astfel:

„Îl recunoaștem numai pe Isus, adevărul Lui, Cuvântul Lui. Trebuie să zăbovim mult înaintea Lui. Trebuie să recunoaștem că El este în mijlocul nostru, umblând printre sfeșnicele de aur, tăind uscăturile și curățînd. Cel care a umblat printre sfeșnicele de aur, umblă acum în mijlocul nostru. Trebuie să-L recunoaștem numai pe El ca fiind Capul tuturor, fără să cunoaștem pe vreun om după fire. Duhul lui Dumnezeu ne va învăța, dacă ne vom păstra smeriți în dragoste înaintea Lui. Domnul nostru zice: *Eu vă zămbesc atunci când căutați numai voia Mea și slava Mea. Nu trebuie să fie nici o slăvire în nume sau în porunci sau în rânduiri, numai în Mine însumi. Toată plinătatea este în Mine, toată puterea este în Evanghelia Mea.*“

Trebuie să Îi dăm lui Dumnezeu toată slava în lucrarea aceasta. Trebuie să ne păstrăm mult smeriți la picioarele Sale. Dumnezeu nu recunoaște nimic ce ține de fire, de culoare și nici de nume. Nu trebuie să slăvim Misiunea Azusa, nici altceva, ci doar pe Domnul Isus Cristos prin care lumea e răstignită față de noi și noi față de lume.

Existăm ca adunări și misiuni cu toții într-o armonie desăvârșită. Misiunea Azusa este pentru unitatea poporului lui Dumnezeu peste tot. Dumnezeu îi unește pe cei ce sunt ai Lui botezându-i printr-un singur Duh într-un singur trup.

CINCIZECIMEA REINSTAURATĂ.

Scrisă după ungerea lui pentecostală călătorind cu trenul, de J.W. Ellison, din Des Moines, Iowa.

O, slăvită făgăduință!
Cu-al Lui popor e-implinită;
Prin limbi de foc e pogorâtă,
Ca în trecut ni-s sigilați.

Puterea divină e-acum răspândită,
Al Bibliei clopot e clar auzit;
Lucrea sfârșită de Mântuitor,
Ne este-acum dată a fi împlinită.

Când Duhul atinge aduce-acuzare,
Privirea din ochi zdrobește păcatul,
Zăgazul ceresc acum se deschide
Și sufletul în Paradis află locul.

Iar teama pe veci e-alungată,
Cu boli și dureri a plecat,
Că brațul lui Isus e tare,
Așa cum a fost a rămas.

Al inimii gând e-o minune,
Iar trupul ca lutu-i schimbat;
Prin Duhul se pune sigiliul
Pe veci pentru cei ce-au intrat.

Rebeli ce odat-au fost nepăsători
Trezii sunt acum din nevoi;
Așa-i, Cincizecimea acum ea cuprinde,
Orice știință, doctrină sau crez.

Lui Isus să-i fie adusă deci slavă,
Și glorie să-i fie că El m-a iubit,
Că El sigilează și tot El mă umple,
Prin scumpul Lui Nume nespuse de slăvit.

PUTERE PENTICOSTALĂ ÎN SAN DIEGO.

San Diego, California, 5 ianuarie.

Iubiți sfinți, salutări!

Harul și pacea să vă fie înmulțite tuturor prin Domnul nostru Isus Cristos, El care întotdeauna ne face să fim biruitori în orice loc și care face ca prin noi să se răspândească mireasma cunoștinței Lui.

Scumpul nostru Domn ne-a favorizat prin biruință continuă, răscumpărând, sfințind și pe unii botezându-i cu Duhul Sfânt în fiecare săptămână. Interesul este în creștere, în ciuda vremii ploioase continue. Altarul este plin, aproape la fiecare serviciu, de suflete care sunt în căutare.

Am avut câteva cazuri splendide în care cei posedați de diavol au fost în chip minunat și pe deplin eliberați și din nou îmbrăcați cu un discernământ curat al minților lor. Vrem să semnalăm un caz deosebit pentru slava lui Dumnezeu și a puterii Domnului nostru Isus Cristos.

Un bărbat german prin naștere a participat la adunări, un maestru în Teologie și Spiritism, și care a pretins că el era Cristosul întrupat – că era nemuritor și că avea toată înțelepciunea și cunoștința. Bindecuvântatul Duh Sfânt le-a dat sfinților darul deosebirii duhurilor, iar ei l-au muștră pe diavolul din el. Omul acela a căzut pe podea, tremurând tot din creștet până în tălpi. Diavolilor li s-au poruncit să iasă din el în Numele lui Isus. Imediat, omul a început să-și mărturisească păcatele și crimele, care sunt prea groaznice pentru a fi menționate. După aceea, el a continuat să se roage și să-L cheme pe Dumnezeu pentru îndurare, iar în câteva zile a găsit pace. De atunci el a continuat să treacă prin curățirea Sângelui, primindu-și Cincizecimea, iar cu umilință mărturisește că Isus este Mântuitorul lui desăvârșit, fiind îmbrăcat cu o minte dreaptă, este bucuros și fericit.

Aproximativ douăsprezece persoane și-au primit Cincizecimea, iar un alt număr încă sunt în căutare. Ne rugăm ca Domnul să statornicească această lucrare ca și în Los Angeles. Acesta e un ogor al cărui pământ este virgin, iar lucrarea prinde profunzime și fermitate asupra oamenilor. Inimile noastre sunt împovărate pentru mântuirea oamenilor din San Diego.

F.E. Hill

AKRON CERCETAT CU CINCIZECIME.

118 Gale St., Akron, Ohio, 27 Decembrie.

De prima dată când am auzit de minunatul fel în care Dumnezeu lucrează în Los Angeles, inima mea a înfometat. Iar scumpii sfinți din Akron au strigat permanent la Dumnezeu, zi și noapte, pentru ca El să trimită Cincizecimea în acest fel. Și înainte ca noi cu greu să fi știut de ea, Akron a fost cercetat. Slavă lui Dumnezeu! El a trimis-o pe scumpa Ivy Campbell aici ca răspuns la rugăciune și mulți au primit Cincizecimea lor. Altarul de rugăciune este mai mult decât plin aproape la fiecare serviciu. De fapt cu greu există vreo pauză în timpul adunării. Unii își aduc dejunul la pachet, dar nu se opresc ca să-l mănânce. Unele dintre surori cântă în alte limbi precum vocile din cer, iar unele dau și talmăcirea. O, este minunat! Mulți demoni au fost scoși, iar bolnavii sunt vindecați. Slavă lui Isus! El, de asemenea, își selectează misionarii. Adunarea se întinde din zi până în seară – uneori și noaptea.

Oamenii vin aici de la distanțe de kilometri și primesc Cincizecimea lor personală. Fratele McKinney trimite invitații aproape și departe, spunând cum Dumnezeu cercetează orașul Akron, și cum îi aduce pe cei înfomețați. Ușile bisericii lui au fost larg deschise pentru a le ura bun venit surorilor Ivy Campbell și Hudson din East Liverpool. Adunările au ținut mai mult de trei săptămâni. Duhul Sfânt este singurul conducător. Lăudat să fie Dumnezeu!

În timp ce unii dintre slujitorii proeminenți i se opun, totuși, membrii lor înfomețați sar peste gard și se duc la micuța biserică-misiune unde sunt mântuiți, sfințiți, iar după aceea își primesc Cincizecimea lor personală. Noi suntem bucuroși că Dumnezeu a avut un predicator umil în Akron, care a deschis larg ușa pentru a primi „ploaia târzie.” Noi suntem probabil pe punctul de a primi prima stropire a mării revărsări care va veni. Lăudat să fie Dumnezeu!

Povara pe care oricine, care a primit Cincizecimea lor personală, o are este: „Isus vine în curând.”

Este 21 ianuarie, iar focul a izbucnit și în Pittsburg. Dumnezeu cercetează fiecare orășel și oraș înfometat care Îl primesc. Focul se răspândește aici, în ciuda tuturor apelor pe care diavolul le toarnă. Dar, chiar și așa, se pare că apa se comportă ca untdelemnul. Slavă Împăratului nostru cuceritor!

Una dintre mamele noastre din Israel are Cincizecimea ei personală și limba hawaiiană. Trei băieți hawaiieni din Honolulu au venit în Akron să muncească, dar Dumnezeu i-a trimis la Misiune, iar ei au spus că mama Davis vorbește perfect limba hawaiiană și au tălmăcit două mesaje pe care ea le-a dat și care au fost: „Dumnezeu este dragoste“ și „Isus vine în curând.“

A voastră în Isus,
Doamna Pearl Bowen.

PORTLANDUL ESTE MIȘCAT.

Portland, Oregon, 31 Decembrie.

Pace de la Dumnezeu Tatăl vouă și tuturor sfinților.

Ei bine, Dumnezeu a mișcat acest nord până când fiecare diavol din iad a ajuns cutremurat.

Mi-am isprăvit lucrarea în Salem. Am fost acolo două săptămâni. Șapte persoane au primit Cincizecimea. Sfinții sunt într-o armonie desăvârșită. Studenți, oficiali ai orașului și oameni de vază ai locului au auzit Evanghelia, dar după cum putem să înțelegem acum, ei au respins Evanghelia. Majoritatea dintre persoanele care au primit Cincizecimea sunt din micile așezări dimprejur, iar aceștia s-au dus acasă răspândind vestea bună a acestei scumpe Evanghelii. O, inima mea este atât de plină în dimineața aceasta. Slavă! Slavă! Slavă!

Sora Glassco și trei dintre copiii ei și-au primit Cincizecimea în Salem. Și înainte să ajungă ei acasă în ziua de Crăciun, în timp ce fratele Glassco predica, Cincizecimea s-a revărsat peste adunare și două persoane au vorbit în limbi. Noi am plănuț să venim sâmbătă, iar aceasta s-a întâmplat marți. Când am ajuns acolo, încă trei au primit botezul. Noi am ajuns aici la amiază și am participat la adunare la ora trei. Puterea s-a revărsat înainte ca serviciul să fi ajuns la jumătate și două persoane au primit Cincizecimea, iar seara încă două persoane. În seara trecută Mildred și-a primit Cincizecimea. Cei doborâți de Domnul zac, așa că nu poți să te miști în jurul altarului de rugăciune. Altarul deja e ticsit înainte ca serviciul să fie la jumătate. Casa este aglomerată. O, dacă am fi avut o sală mai mare. Nu pot să vă descriu cum lucrează Dumnezeu aici.

Acum trebuie să vă povestesc despre Mildred. Ea a vorbit în patru limbi, a cântat cu atâta gingășie și a tălmăcit fiecare cuvânt. Tălmăcirea cântării a fost:

„Isus te cheamă, O păcătoșule, vino acasă.
Slavă Numelui Său, O păcătoșule, vino acasă.“

Apoi, ea s-a ridicat și mulțimea a făcut tăcere ca de mormânt. A început să-și unduie brațele, să predice în limbi și să tălmăcească. Am să vă redau o parte din tălmăcire. „Cel care vine la Mine, în nici un chip nu am să-l scot afară.“ (Vorbire în limbi) „Domnul m-a pregătit să predic Evanghelia Lui.“ (Vorbire în limbi) „Isus vine în curând.“ (Vorbire în limbi) „El își va duce Mireasa, unul va fi luat și altul va fi lăsat.“

Este 8 ianuarie – Mulțimile se îmbulzesc în sală. E de trebuință să avem un polițist care să păstreze culoarele libere. Ni se spune că mase de oameni vin și că sunt întorși din drum. Cei de la Sion au avut duminică adunare și s-au hotărât să vină cu toții pentru Cincizecimea lor.

O, eu sunt atât de bucuroasă că El m-a ales. Domnul a vindecat niște cazuri grave. O femeie a avut atacuri de epilepsie. Când diavolul a ieșit din ea, era slăbită și nu putea să stea în picioare. Mâna unui bărbat care era neputincioasă a fost vindecată. Apoi, o femeie care era ca ieșită din minți, a fost vindecată în sală aseară în fața ochilor păcătoșilor.

Cincizecimea se revarsă peste oameni care vin pentru a doua oară la adunare, ei stând pe scaunele lor.

Eu stau la misiune. Sediul este umil, dar Isus e aici. Fiecare minut din timpul meu e dat lui Dumnezeu. Uneori sunt obosită. Au trimis după mine ca să merg să mă rog pentru un bărbat care avea febră. Înainte ca să plec eu m-am rugat, pentru că eram atât de obosită. Isus a zis: „Eu vindec!“ Când am ajuns acolo, Isus l-a vindecat înainte ca eu să-mi pun mâinile peste el. Omul s-a ridicat din pat și a venit la adunare. O, acum învăț minunatul secret. Secretul este să-L lași pe Isus să împlinească lucrarea și să poarte toată povara. O, sunt atât de fericită să fiu în dragostea și slujirea Lui.

Oameni de pretutindeni sosesc aici. O domnișoară a venit din Albany. Era o păcătoasă, dar a primit totul, chiar și Cincizecimea, ieri, într-o singură zi. Până în prezent sunt trezeci și opt care au primit botezul, opt dintre ei de sâmbătă, iar acum este marți dimineață.

Aud că lucrarea în San Francisco este frumoasă. Sufletele sunt mântuite, sfințite și botezate. Oamenii bisericii participă și ei. O, Dumnezeu răspândește această Evanghelie în ciuda diavolului. Cât de fericită sunt că și eu am aflat cândva calea și că am intrat acolo în scumpa și vechea misiune de pe strada Azusa. Dragoste tuturor sfinților. – Florence Crawford.

215 2nd Ave., Portland, Oregon

VREMURI BINECUVÂNTATE ÎN SEATTLE

1617 7th Ave., Seattle, Washington, 21 Decembrie.

Pacea Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

Avem parte de niște momente bune, iar până în prezent sunt patruzeci și cinci de suflete botezate. Am avut un serviciu minunat pe strâmtoarea maritimă Puget Sound și eu am botezat aproape trezeci de persoane, tineri și bătrâni. Ploua și a fost puțin cam rece dar Domnul a fost cu noi. O fetiță în vârstă de doisprezece ani, care își căutase Cincizecimea, a primit-o chiar în clipa în care picioarele ei au atins apa. Domnul a tăiat legătura care-i ținea limba și ea a vorbit în limbi tot timpul de când a intrat și până când a ieșit. Domnul a fost cu noi printr-o putere minunată. O, El este un minunat Mântuitor. Cu toții ne-am rugat pentru putere, deja de două săptămâni.

Aici, vremea e deosebit de ploioasă. Plouă cam șase zile pe săptămână, dar zâmbetul Tatălui nostru este peste noi, iar lucrul acesta e mai bun decât orice altceva.

Este 7 ianuarie – În ultimele câteva zile, Domnul a turnat Duhul Său aici, iar în împrejurimi trebuie să fie cam șaptezeci de suflete care acum sunt botezate.

Ai voștri în El, Thomas Junk și soția.

MISIUNEA CREDINȚA APOSTOLICĂ ÎN SAN JOSE.

San Jose, California, 24 ianurie.

Iubită Credință Apostolică.

Dumnezeu Tatăl nostru a făcut lucruri mari pentru noi de când v-am scris ultima dată. Acum, noi ne închinăm în propria noastră sală. Avem o misiune foarte frumos mobilată, pentru care noi îl lăudăm pe Domnul.

Focul încă se mai pogoară. Duminica trecută am avut o minunată adunare toată ziua. Puterea doborâtoare s-a manifestat într-o modalitate remarcabilă. Cineva s-a aflat sub putere ore în șir. O fetiță l-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvântul Său, și-a deschis larg gura, iar Domnul a umplut-o cu laude în limbi noi.

O doamnă Williamson și-a adus fiica la adunări pentru vindecarea ochilor, ei fiind în stare foarte gravă. Puterea a fost prezentă pentru a vindeca și copila a mers acasă complet vindecată. Mulți alții au fost vindecați de când s-au deschis adunările. Sora Williamson și-a primit Cincizecimea și Dumnezeu a așezat-o în corul Lui ceresc, pentru a cânta cântările cerești pentru slava Lui. Sora scrie în multe limbi. Și tot sora tălmăcește majoritatea cântărilor pe care le cântă, iar când vorbește în limbi le și tălmăcește.

Câțiva dintre cei care și-au primit Cincizecimea au fost chemați pe ogor în străinătate ca să muncească pentru El. O tânără doamnă se pregătește să plece în Hawaii, cât de curând.

Îmi mențin fortăreața până când Tatăl meu va trimite pe cineva care să preia lucrarea aici, când mă aștept să plec într-o călătorie în jurul lumii, la sunetul trâmbiței de aur, anunțând anul jubiliar, fiindcă venirea Domnului este aproape, este chiar la ușă. Iar Domnul vrea ca popoarele păgâne să audă vestea bună și să fie gata pentru venirea Lui.

Eu cred că mișcarea aceasta este ultima chemare pe care lumea o va primi înainte că El să vină pentru Mireasa Lui. Apocalipsa 19:7,8. Acestea sunt zilele de pregătire. Naum 2:1-5. Carele pe care Naum le-a văzut sunt automobile pe care noi le vedem alergând azi pe străzile noastre.

Sunt nerăbdător să mă pun în mișcare, fiindcă simt că timpul este scurt. Ceea ce facem, trebuie să facem până este ziuă. – H. M. Turney.

CINCIZECIME ÎN CAROLINA DE NORD.

Dunn, Carolina de Nord, 2 ianuarie.

Către Sfinții din Misiunea Azusa și din toată California, salutări în Numele lui Isus!

O, laudă Lui! Este minunat. Săptămâna trecută am ținut câteva servicii la țară într-una dintre bisericile Holiness (Biserica Sfințeniei), iar doi și-au primit Cincizecimea lor și au vorbit în limbi. Limbile au fost perfecte din câte am auzit eu vreodată. O persoană a fost supraveghetorul de școală duminicală și cealaltă persoană a fost un prezbiter al bisericii. Eu a trebuit să plec de la serviciul acela ca să respect programarea aici, dar serviciul încă mai continuă acolo.

Aceasta este doar a treia zi, aici, și deja vreo zece persoane și-au primit Cincizecimea. Cinci predicatori și-au primit botezul, iar unii dintre ei deja au două sau trei limbi și ei pot să predice și să se roage în aceste limbi. Biserica este plină până la revărsare și oamenii vin de peste tot din țară. Păcătoșii sunt convertiți și alții se pocăiesc. Acest orașel cu aproape 2.500 de locuitori nu a mai avut parte de Cincizecime în trecut, dar lăudat să fie Dumnezeu, Cincizecimea a venit și orașelul este mișcat din centru spre margini. Oamenii au lăsat într-o mare măsură mâncarea și afacerile de o parte și se apleacă înaintea lui Dumnezeu cu sinceritate. Cât Îl laud eu pe Dumnezeu pentru această mântuire minunată. Toate semnele mă însoțesc de când am primit Cincizecimea. O, să ne încredem așadar numai în glasul liniștit și dulce al lui Isus. El face totul. O, cum Îl laud pe Dumnezeu pentru că m-a trimis în Los Angeles și pentru voi toți.

Este 17 ianuarie – Dumnezeu nostru Își împlinește făgăduința și Duhul Său este revărsat aici în Dunn cum nu a mai fost niciodată înainte. Mulți au venit din Carolina de Sud și Georgia și au primit Cincizecimea, după care au plecat, iar unii au primit botezul acolo. Focul se răspândește. Adunarea continuă aici cu și mai mult interes. Aproape la fiecare serviciu cineva își primește Cincizecimea și vorbește în limbi. Unii dintre predicatorii noștri au predicat, au cântat, s-au rugat în limbi și fără să rostească un cuvânt în limba engleză, i-au trezit pe păcătoși.

Câțiva oameni de culoare și-au primit adevărata lor Cincizecime și vorbesc în limbi. Dumnezeu a binecuvântat în chip minunat pe unii dintre oameni cu darul cântării. O soră de culoare, o învățătoare, a primit Cincizecimea cu o seară înainte și a vorbit în limbi pentru o vreme. Ea adresa o chemare pentru ogoarele din străinătate. Aici, toți oamenii lui Dumnezeu sunt una.

M-am rugat mult ca Dumnezeu să-mi dea acces la frații mei și astfel să pot să-i conving de binecuvântatele Lui adevăruri. Și nici unul dintre ei nu a avut ceva împotriva mea până în prezent, ci au venit în față primindu-și adevărata lor Cincizecime și ei continuă în puterea Domnului. Unii dintre ei se pregătesc acum pentru ogoare din străinătate. O, cum Îl laud eu pe Dumnezeu!

Fraților, rugați-vă și răspândiți vestea bună peste tot unde găsiți oameni. S-ar putea să nu vă mai văd, dar am să vin și eu sus aducând snopii.

Mulți primesc Cincizecimea acasă sau în străinătate. Eu plec de aici la High Point, Carolina de Nord. Am multe chemări pe care pot să le împlinesc în șase luni. Al vostru frate și slujitor al lui Dumnezeu – G.B. Cashwell.

CINCIZECIME ÎN LAMONT, OKLAHOMA.

Lamont, Oklahoma, 17 ianuarie.

Iubiți sfinți, salutări!

Am plecat din Los Angeles în 4 decembrie și am ajuns în Oklahoma doar după o săptămână, oprindu-mă în câteva locuri pe drum. Un număr destul de mare zăboveau în rugăciune așteptând Cincizecimea când am sosit, dar multe au fost de făcut înainte ca Dumnezeu să poată să-și reverse Duhul Său. Oamenii fuseseră mult subjuogați. Ei au fost învățați că mâncând carne de porc, consumând cafea și purtând mustață sunt lucruri foarte păcătoase și că, dacă nu ajungi să fi tăiat împrejur față de aceste lucruri, atunci ești pierdut.

După aproape zece zile de rugăciune și sprijin în Sângele Domnului, Dumnezeu a început să îi înduplece, iar ei au început să-și ceară iertare unul altuia, dar și de la vecinii lor. În scurt timp, la un serviciu de rugăciune dintr-o căsuță, Dumnezeu a turnat Duhul Său cu putere și aproape toți au fost pe jos, iar o femeie s-a apropiat vorbind în limbi. Acum Dumnezeu a început să lucreze, sufletele au fost mântuite, cei căzuți de la credință s-au îndreptat, iar credincioșii au fost sfințiți aproape la fiecare serviciu. Ținutul a fost mișcat pe distanțe de kilometri. Unii au venit de la peste 150 de kilometri ca să primească Cincizecimea și să fie vindecați.

O doamnă care fusese o metodistă liberă s-a corectat, a fost sfințită și botezată cu Duhul Sfânt. Ea vorbește și cântă în limbi. A început să cânte în limbi acasă, iar soțul ei a fost atât de pătruns de condamnarea conștiinței lui, încât cu greu a fost în stare să-și mai facă munca, iar în câteva zile a venit la altar și a fost mântuit în chip minunat. E-atât de plăcut să crezi în Isus.

În ultima duminică, Domnul mi-a spus să continui. Adunarea s-a încheiat duminică seara cu mulți stăruitori la altarul de rugăciune. Sfinții vor merge drept în față și vor purta lupta.

Este 21 ianuarie – Am ajuns aici vineri dimineață după ce am petrecut două zile în Chicago. Un număr destul de mare stăruie după botez. Aici, ne așteptăm la lucruri mari. Rugați-vă mult pentru mine. Eu simt atunci când se fac rugăciuni în public pentru mine. În urmă cu ceva timp într-un serviciu de rugăciune, Domnul mi-a arătat că fratele Seymour se ruga pentru mine, iar eu parcă eram purtat în Duhul.

Sub Sângele Domnului – G.A. Cook
612 Terrace Ave., Indianapolis, Indiana.

Câțiva deja au primit botezul cu Duhul Sfânt în Des Moines, Iowa. Botezul nu a fost prin intermediul cuiva care să fi fost trimis acolo, ei au zăbovit în rugăciune înaintea lui Dumnezeu și Cincizecimea s-a revărsat.

În Toronto, un alt număr de persoane au primit botezul. Fratele O. Adams a plecat acolo din Los Angeles. El încă nu și-a primit Cincizecimea, dar le-a spus celor de acolo despre ceea ce Dumnezeu a făcut în Misiunea Azusa și în alte locuri. Atunci, ei au rămas în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Un grup a rămas după serviciu ca să se roage până când aveau să primească, iar Duhul s-a pogorât și trei au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Primim sute de nume și adrese pentru ziar. Vă rugăm să scrieți foarte citeț. Cei care fac solicitări pentru primiri periodice sunt trecuți în registre. Noi expediem mii de copii de probă prietenilor ale căror nume ne sunt trimise de alții. Dacă nu primim răspuns de la aceștia, atunci le trimitem numai două sau trei numere. Vă rugăm să ne semnalați orice greșeli.

Dacă doriți să fiți săturați și dacă vreți să fiți plini de puterea Duhului Sfânt, atunci împliniți Cuvântul.

Domnul ne învrednicește să mai publicăm o altă ediție de 30.000 de ziare pentru al cincilea număr al Credinței Apostolice. El ne-a binecuvântat din belșug ca să le putem avea. Cu toate că este oarecum târziu, nădăduim că această ediție va fi o mai mare binecuvântare.

Când ai fost sărac și urât în proprii tăi ochi, atunci a fost vremea când Dumnezeu te-a înălțat și te-a folosit, dar când ajungi să fii un fel de mare Nebucadnețar, atunci Dumnezeu te face să mănânci iarbă ca boul. Fii smerit și Dumnezeu te va folosi.

Un copilaș care a înghițit otravă din greșeală, otravă pe care el a găsit-o într-o sticlă în dulap, a fost vindecat ca răspuns la rugăciune. Mama lui s-a agățat de Dumnezeu într-o rugăciune agonizantă: „Doamne, mântuiește-mi copilașul!“ Micuțul era rece, dar Domnul l-a vindecat complet.

„Duhul Sfânt ne binecuvintează zilnic, dar trebuie să avem o mare revărsare a Duhului Sfânt, fiindcă în mijlocul nostru sunt oameni care se roagă zi și noapte pentru o mare trezire în rândul oamenilor.“

Doamna C. A. Roll,
1005 Edwards St., Fort Worth, Texas, 9 ianuarie.

Boala este în întregime lucrarea lui Satan. Uneori noi aducem boala peste noi înșine prin supraefort. Uneori boala e îngăuită de Domnul din cauza păcatelor prin omisiune sau prin comitere. Satan nu poate să ne facă sa suferim, numai dacă Dumnezeu îi îngăduie. Satan nu are putere asupra noastră numai dacă nu cumva călcăm pe teritoriul lui.

Sufletele primesc botezul în Clearwater, California. Mama Wheaton a îngenunchat ca să zăbovească alături de ceilalți în rugăciune și a fost botezată cu Duhul Sfânt și a vorbit în două limbi. Ea este foarte fericită și plină cu Duhul Sfânt, iar Dumnezeu o folosește. Fratele McLain ne scrie că sunt multe suflete înfometate acolo, iar diavolul este agitat.

Câteva persoane ne-au scris și au întrebat dacă am primit dărniciile trimise. Putem să răspundem că toate au ajuns în siguranță, chiar și cele aflate în câteva scrisori care au trecut prin incendiu într-un accident de tren și care erau pârlite pe margini și pătate de stropi de apă. Astfel vedem cum Domnul se îngrijește de toate darurile închinete.

„Eu mi-am primit Cincizecimea sâmbăta trecută la ora 1:15 noaptea. Lăudat să fie Dumnezeu! M-am predat întru totul voi Lui. Cuvintele nu pot să exprime binecuvântata pace pe care o am în sufletul meu. Sufletul meu e umplut cu slava Lui. Aleluia! Lăudat să fie Dumnezeu pentru minunatul Său dar făcut oamenilor. Noi ne rugăm și așteptăm ca 120 de suflete botezate să cucerească San Diego pentru Dumnezeu.“

H. G. Nasen, San Diego, California.

„Scandinavii de aici își primesc Cincizecimea lor. Eu am fost cu ei la serviciul de veghe de seară. O, cum Și-a revărsat Dumnezeu Duhul Său peste toată făptura. Mulți au vorbit în limbi și au cântat cântări ale Cerului – un cor ceresc. Unii au căzut sub puterea lui Dumnezeu. Sufletul meu Îl preamărește pe Domnul. El face ca duhul, sufletul și trupul meu să se înfioare.“

Doamna S.C. Magie, 710 Times St., Ballard, Washington.

Un trup sfințit este un trup aflat în sănătate deplină prin credință în Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă că noi nu mai putem să nu ne îmbolnăvim, dar suntem păstrați în sănătate prin credință. Noi nu vrem să învățăm oamenii că ei nu se pot îmbolnăvi, fiindcă atunci ar crede că sunt ființe infailibile. „După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți să aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine.“ Așa că trebuie să rămânem în Cristos pentru a avea sănătate.

În Akron, Ohio, un tânăr a mers la adunările pentecostale ajungând sub convingere prin predicare. S-a dus la păstorul de la Biserica Congregațională Nr. 1, înapoiind zece dolari pe care i-a furat cu aproape două săptămâni înainte, făgăduind să plătească și restul. Păstorul a rămas foarte mult surprins, fiindcă tânărul auzise predicile lui ani la rând, dar niciodată nu a ajuns sub convingere. Tânărul a zis: „Acel fel de religie e încărcată cu muniție bună. Nu există nici un glonț orb în ea.“

Fratele Tom Hezmalhalch a fost acasă în Los Angeles într-o vizită și ne ospătam împreună cu bucatele bune de pe masa Tatălui. În drumul său înapoi spre Colorado, Duhul l-a călăuzit să coboare în Needles. Luând trenul marți dimineața, pentru a-și continua călătoria, cam pe la ora patru a trecut pe lângă trenul pe care el îl luase din Los Angeles pentru Denver și fiecare vagon zăcea în șanț. Datorită unor cauze vagoanele au părăsit șinele. Dacă el nu s-ar fi supus Duhului, ar fi zăcut și el în șanț, iar scumpele suflete ar fi avut de suferit. Se merită a-L cunoaște pe Domnul și a-L asculta.

Cum vei evita iadul dacă te împiedici de această prețioasă Evangheligie, dacă ignori această Evangheligie pe care Dumnezeu a însoțit-o cu semne și minuni pentru a o urma? Dacă întristezi pe Duhul Sfânt și dacă vei călca în picioare Sângele lui Isus Cristos, cum vei evita iadul? Nu există nici o cale prin care să scapi de iad dacă tu respingi Evangheligia lui Isus Cristos. Dumnezeu atât de mult a iubit lumea că a dat pe Singurul lui Fiu născut din El, pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică. O, iubiții mei prieteni, scumpul Sânge curge pentru voi. Dacă veniți la Isus, El vă va spăla păcatele și vă va curăți de orice necurăție, de orice poftă ale firii și Își va așeza tronul în inima voastră.

Cineva care a primit botezul Duhului Sfânt în Clearwater, a mărturisit: „Eram la închinarea de dimineață. Tocmai citiserăm un capitol și am dorit să mă rog, dar Domnul mi-a ferecat gura. Puterea a început să se reverse în valuri. Domnul a preluat controlul deplin. Eu am căzut ca un om mort. Eram mort față de lume. Am încercat să mă rog în timp ce eram pe podea, dar când limba mi s-a dezlegat, a fost o rugăciune în altă limbă. Și apoi, o, acea bucurie care a pătruns în sufletul meu, nici o limbă omenească nu o poate exprima. Era ca și cum toate bucuriile omenești ar fi dispărut. Am vorbit vreo jumătate de oră. Așa ceva nu am mai făcut niciodată. Era ca și cum întreaga lume și oamenii arătau altfel. Isus a venit la mine. Nu am să pot niciodată să cânt laudele Lui sau să exprim laudele Lui timp în care eternitatea se desfășoară.“

Pagina 2

CREDINȚA APOSTOLICĂ

Strada Azusa Nr. 312

Publicată de

MIȘCAREA CREDINȚA APOSTOLICĂ

din Los Angeles.

Abonament gratuit.

CÂND VINE ISUS.

O, fericirea acelui moment
Când Isus spintecă cerul!
Fără lacrimi, lupte, dureri care nu-s,
Tristețea bucurie-a ajuns.

Mormintele când s-or deschide,
Iar sfinții în viață se vor înălța;
În stoluri spre cer cu toți vom zbura,
În ceruri ne vom bucura.

Norii de îngeri Îl vor însoți.
Priveliște încântătoare!
Din nou Cristos când se va întoarce
Lumina-i va fi strălucitoare.

Cel ce-a venit înainte din cer
Să-ndure, să rabde, să moară,
Cu slavă El vine ca să domnească,
În cer, pe-a pământului față.

Sfinții în haine albite prin sânge
Cu trupuri slăvite-n veșmânt,
Ce strigă cu laude pe a lor buze
Mireasa lui Isus ei sunt.

Crucea e jos, poverile-s duse,
Cununa vieții-om purta,
Aproape vom sta lâng' a Lui coastă
De slava-l ne vom bucura.

Ospățul stă gata să-nceapă,
Ai nunții clopoței să răsună;
Răsună arhangheli și îngeri,
Pe sfinți ajutându-i să cânte.

Lui Emanuel laude-aducem
Că El a murit pentru cei în Adam,
Așa dăruind bucurii negrăite
Celor mântuiți doar prin har.

O, Doamne ce scump totul pare
Că Tu ai fost dornic să chemi
Din rasa căzută de oameni
Mireasă alesului Miel.

Suntem bucuroși că Tu, Doamne,
Curând vei veni pe pământ,
Că semne cerești și pământești,
Ne spun că nu mai e mult.

Amin! Chiar așa zicem Doamne,
O, vino Isuse degrabă!
Și curmă Tu oricare zăbucium
Ducându-Ți iubiiți acasă.

Se poate un strigăt ca noi s-auzim,
'Naintea plecării din locul acesta,
'Isus e aici!' „Iar tu te ridici,“
Către al tău Domn deci, zburând.

Iar ruga-ți în laudă se va schimba,
Credința la mal te conduce;
Tu Fața-i privești, și ce fericire,
Cuprins de-o veșnică-ncântare!

Fratele Alfred Beck.

"IATĂ MIRELE!"

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte. Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase.“

„Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: "Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!" “

„Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: "Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele." Cele înțelepte le-au răspuns: "Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă." “

„Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: "Doamne, Doamne, deschide-ne!" Dar el, drept răspuns, le-a zis: "Adevărat vă spun că nu vă cunosc!" “

„Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.“ Matei 25:1-13

Voi știți că fecioara în Scriptură este un model al curăției. Cristos vorbește în această pildă despre biserică și starea ei la venirea Lui. Multe suflete scumpe astăzi nu veghează la întoarcerea Domnului lor, ci se vor afla în aceeași stare, precum cele cinci fecioare neînțelepte. Ele au început acțiunea de așteptare a mirelui și au avut ceva untdelemn în candelile lor, dar nu au avut și în vase odată cu candelile lor. Așa că, atunci când s-a auzit strigătul, cele neînțelepte s-au trezit fără untdelemn, untdelemnul este modelul real al Duhului Sfânt. Mulți dintre copiii lui Dumnezeu sunt curățți de păcat și totuși, ei nu se luptă să aibă mai mult untdelemn. Ei cred că au destul. Aceștia au ceva din dragostea lui Dumnezeu în sufletele lor, dar nu au o îndoită măsură a dragostei Lui. Ceea ce au ei nevoie în vasele și în candelile lor este untdelemnul. Mai clar decât așa nu se poate.

Scumpii mei iubiți, Scriptura spune: „Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!“ (Apocalipsa 19:9) Deci, aceia sunt fericiți, adică binecuvântați, care au chemarea. Cei cărora li se vor îngădui să intre sunt cei care sunt mântuiți, sfințiți și botezați cu Duhul Sfânt – pecetluiți pentru ziua răscumpărării. O, Dumnezeu își provoacă Mireasa Lui, aflată peste tot în așteptare, să aibă untdelemn în vase și în candelile lor ca să poată să intre la ospățul nunții. Duhul Sfânt își alege un popor care are hainele neprihănirii și pecetea Sa pe frunțile lor. Îngerul acum ține oprite vânturile până când copiii lui Dumnezeu sunt sigilați pe frunțile lor cu Numele Tatălui. Iar după aceea, mânia lui Dumnezeu se va revărsa.

„Iată, Mirele!“ Vremea e aproape. Toate mărturiile venirii Lui, care au fost încontinuu luni în șir, sunt o mărturie că El vine în curând. Dar când trâmbița va suna, va fi prea târziu pentru pregătire. Cei care nu sunt gata la răpire vor fi lăsați să treacă prin groaznicul necaz care va veni peste pământ. Fecioarele înțelepte vor fi la ospățul nunții și își vor petrece timpul marelui necaz cu Domnul Isus. Ele vor avea trupuri de slavă. Iar noi, cei care vom fi rămas până la venirea Domnului vom fi schimbați într-o clipită din ochi.

Multe suflete scumpe cred astăzi că prin sfințire au totul, că deja au botezul cu Duhul Sfânt sau îmbrăcarea cu putere; dar în ziua aceea, vor afla că au greșit. Ei zic: „La o parte cu această a treia lucrare.“ Iubiților, care este diferența dacă ar trebui 300 de lucrări? Noi vrem să fim gata să-L întâlnim pe Mirele. Fecioarele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru.“ Acest lucru are să se întâmple. Mulți care spun că au destul și care se opun, vor afla că ale lor candelile se sting și solicită rugăciunile poporului lui Dumnezeu. Dumnezeu vă atenționează prin slujitorii Lui și prin fecioarele înțelepte să fiți gata; dar mulți se vor întoarce să mai primească untdelemn de la alții. Iubiților, nu putem să avem mai mult, decât suficient pentru noi înșine. Veți putea să apucați mâinile sfinților dar nu veți putea să stoarceți nici un strop de untdelemn. Trebuie să aveți vasele pline pentru voi înșivă. Mulți se vor căsători și vor ceda prin căsătorie, cumpărând și vânzând, iar îngrijorările acestei lumi le vor sta în cale. Mai presus de orice, noi vrem să primim untdelemnul, Duhul Sfânt. Fiecare creștin trebuie să fie botezat cu Duhul Sfânt pentru el însuși. Multe suflete sărace vor fi groaznic dezamăgite în ziua aceea. Să-L căutăm așadar azi, botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Acum este vremea să cumpărăm untdelemnul; iar aceasta se poate prin stăruința în rugăciune la picioarele Domnului Isus și primind botezul cu Duhul Sfânt.

În aparență oamenii vor putea să cumpere untdelemn în timpul răpirii. Și tot în aparență, Duhul Sfânt încă va fi aici pe pământ și ei ar putea să-L mai obțină, dar va fi prea târziu pentru ospățul nunții. Așa că Domnul ne atenționează să fim gata, fiindcă nu știm nici ziua, nici ceasul.

Cei care vor fi lăsați la răpire, dar care încă își vor dovedi credințioșia față de Dumnezeu, și care nu vor primi semnul fiarei, chiar dacă vor trebui să sufere martirajul, vor fi înviați ca să domnească împreună cu Cristos. Anticrist va domni în timpul necazului cel mare, când totul va fi controlat de el și de profetul mincinos, și când cei doi vor reuși să unească întreaga lume pentru a-l recunoaște pe anticrist. Cei care-l vor recunoaște vor avea voie să vândă și să cumpere, dar cei care rămân credințioși Domnului Isus și care mărturisesc Sângele Lui vor fi uciși din pricina cuvântului mărturiei lor. Dar aceștia dovedindu-se credințioși până la moarte, vor fi înviați în timpul domniei de o mie de ani și vor împărți împreună cu Cristos. Însă, noi cei care vom fi la ospățul nunții Mielului vom scăpa de nenorocirile care vin pe pământ.

Dumnezeu să ne facă să fim corespunzători la venirea Domnului, să putem să ne întoarcem cu El pe cai albi și să-L ajutăm să înfăptuiască judecata pe pământ, croind drum Împărăției de o mie de ani, când El va domni de la un țărm la altul, iar neprihănirea va acoperi pământul așa cum fundul mării este acoperit de ape.

Aceasta este vremea profețită de Enoh: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi.“ (Iuda 14). „Ci Domnul Se va arăta și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei. Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor. Muntele se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus.“ (Zaharia 14:3,4). „Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos.“ „Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos.“ (Apocalipsa 19:20; 20:2).

Noi vom fi preoți și regi ai lui Dumnezeu, împărățind cu El o mie de ani într-o sărbătoare a păcii. Cristosul nostru va fi Împăratul împăraților și Regele regilor peste întreg pământul. Vom domni împreună cu El peste omenirea lipsită de slavă. Unii vor fi puși peste zece cetăți, unii peste două cetăți și cei doisprezece apostoli vor fi puși peste semințiile lui Israel. „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.“ (Apocalipsa 3:21).

W.J.S.

PROBLEMA BISERICII.

Nu poți să câștigi oameni făcând abuz de biserica sau de păstorul lor. Atâta timp cât îl predici pe Isus Cristos, hrănești suflete; dar imediat ce sari la predicator, îl întristezi pe Duhul. Predică-L pe Cristos astfel tu vei hrăni turma și vei avea oi grase; dar dacă ajungi să predici împotriva bisericilor, vei afla că dulcele Duh al lui Cristos, Duh care nu se laudă, care nu se umflă de mândrie, care nu se gândește la rău, care suferă totul și care este cuviincios, lipsește și un spirit care judecă aspru îi ia locul. Dacă îi hrănești pe oameni din Isus Cristos, vei găsi același Duh arzând în inimile lor.

Lucrul de căpătâi este următorul: Ești tu al lui Cristos? Este prea târziu în ziua aceea să mergem să lucrăm și să dărâmăm clădirea altui om și să zidim una pentru noi înșine. Lucrul care trebuie înfăptuit este de a face ca adevărul să fie în oameni. Bisericile nu trebuie învinovățite pentru diviziune. Oamenii au vânat lumina. Ei au edificat confesiuni pentru că nu au cunoscut o cale mai bună. Acum, dacă ei doresc să trăiască în familii, să-i lăsăm să aibă adevărul. Isus va pune restul în ordine când va veni. Isus vrea oameni hrăniți în Cristos și care să lase ca Duhul să fie conducătorul lor. Noi îi urmăm pe liderii umani atâta timp cât ei îl urmează pe Cristos, dar și așa ochii noștri sunt ațintiți la Marele Păstor.

Noi nu avem timp să predicăm nimic altceva decât pe Cristos. Duhul Sfânt nu are timp să preamărească nimic altceva decât Sângele Domnului nostru Isus Cristos. Aflându-ne între cei vii și cei morți, trebuie să purtăm trupul muritor al Domnului, pentru ca oamenii să-L vadă pe Cristos în noi și să nu le dăm șansa niciodată să vadă eul. Pur și simplu noi suntem un glas care strigă în pustie: „Iată, Mielul lui Dumnezeu!“ Când începem să strigăm altceva, atunci Cristos va muri în noi. Dacă Isus Cristos va fi înălțat, El îi va atrage pe toți oamenii la El.

Când oamenii nu mai au dragostea lui Dumnezeu, ei ajung să predice altceva, predică despre îmbrăcăminte și mâncăruri, despre învățăturile oamenilor și predică împotriva bisericilor. Toate celelalte confesiuni sunt frații noștri. Duhul nu îi va scoate afară ca să-i trimită în iad. Trebuie să recunoaștem pe orice om care dă cinste Sângelui lui Cristos. Așadar, să căutăm pacea nu confuzia. Noi, cei care avem adevărul, trebuie să-l mânuim cu foarte mare grijă. În clipa în care avem sentimentul că deținem tot adevărul sau că avem mai mult decât oricine altcineva, cu siguranță că vom cădea.

Trebuie să-i tratăm pe oamenii Domnului cu răbdare. El ne arată în pilda cu cele nouăzeci și nouă de oi, că nu trebuie să luăm micul miel și să-i dăm peste cap; ci, trebuie să-l ridicăm și să-l ducem la pieptul nostru, întocmai cum a făcut Păstorul. Nu trebuie să înăbușim mica scânteie de viață în cei care sunt slabi, dar care sunt ai lui Dumnezeu și care au Sângele lui Isus Cristos în inima lor.

E o minunată binecuvântare primirea botezului cu Duhul Sfânt și cu foc. El cântă prin tine propriile Lui cântări. E atât de dulce când clipa în care te așezi în așternutul tău, iar Domnul îți dă o cântare din Raiul Său în inima ta, o cântare despre care tu nu ai știut nimic, iar în sufletul tău El pune un instrument al muzicii pline de dulceață.

ANIHILAREA CELOR RĂI.

Astăzi, mulți oameni nu cred în existența unui iad veșnic; dar noi citim în scumpul Cuvânt al lui Dumnezeu că Domnul Isus îi învăța pe oameni despre iad. În Luca 16:19 se spune: „Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire. La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Și dorea mult să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; până și câinii veneau și-i lingeau bubele. Cu vremea, săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat. Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui și a strigat: "Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta." “

În Cuvântul lui Dumnezeu putem să observăm că nu există anihilare pentru cei răi, dar există un iad arzând în flăcări care îi așteaptă. Casa lor va fi în flăcările veșnice, unde vor fi chinuiți veșnic, zi și noapte (Apoc. 20:10).

În Matei 18:8 Domnul spune: „Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le și leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic.“

lubiților, există un iad groaznic. În Psalmul 9:17 Dumnezeu ne învață următoarele: „Cei răi se întorc la Locuința morților: toate neamurile care uită pe Dumnezeu.“ Noi aflăm că pedepsirea celor răi este predată ca învățătură începând cu închiderea porților Edenului și apoi pe tot parcursul. Dumnezeu a trimis foc și pucioasă din cer peste cele două cetăți depravate Sodoma și Gomora, care „stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic.“ (Iuda 7). Să-i ajute Dumnezeu pe oamenii de oriunde să se pocăiască de păcatele lor și să accepte scumpul Sânge al lui Isus Cristos care curăță tot păcatul și necurăția, ca să putem să intrăm în Cer acolo unde Domnul Isus ne-a pregătit o casă. (El va veni din nou, lăudat să fie Numele Lui Sfânt!)

Iadul, fără nici o îndoială, se află la milioane de kilometri distanță de Cer, și totuși, aflăm că bogatul avea ochii cu privire clară. Bogatul avea simțul auzului, al gustului, al atingerii, iar memoria lui era desăvârșită. El a fost în stare să-l recunoască pe Lazăr, să vorbească cu Avraam și să-l roage să-l lase pe Lazăr să-i aducă o picătură de apă pe limbă. Dacă învățătura despre anihilare ar fi adevărată, atunci acest bogat ar fi fost scrum și cenușă și nu ar mai fi existat nimic din el. Însă, în Cuvântul lui Dumnezeu noi vedem că Isus îi învață pe oameni că există un iad în flăcări. Vedem că bogatul, care avea aur, argint, haine scumpe și mâncare îmbelșugată, este chinuit în iad, iar strigătul inimii lui era ca frații lui să nu ajungă în acel loc de chin.

Mulți care au predicat o Evanghelie lipsită de iad, vor afla mai bine când vor muri și când vor veni la judecată, așa cum a murit și omul acesta, iar când a ajuns în iad și-a ridicat ochii.

Dumnezeu să ne ajute să ne întoarcem de la păcat și răutate și să nu încercăm să ne luptăm cu Scripturile, ci să le acceptăm așa cum sunt scrise. Acest bogat ajunsese acum un biet cerșetor în iad. Avraam a zis: „Fiule, adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.“

Se cuvine să ne supunem prețioaselor cuvinte ale Domnului nostru întrucât El a propovăduit acea minunată predică de pe munte: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da de deasupra.“ „Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?“ Bogatul acesta a avut toate lucrurile bune ale vieții, dar și-a pierdut sufletul, iar acum este cerșetor în iad. Așa se întâmplă cu cei care își adună comori pe pământ și care nu se îmbogățesc față de Dumnezeu. Cuvintele lui Dumnezeu sunt adevărate și noi trebuie să le primim.

Eu sunt atât de bucuros că Domnul are o linie de hotar între iad și Cer, pentru că Avraam a zis bogatului: „Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi sau de acolo la noi să nu poată.“ Prin urmare, nu este nici un vizitator din iad în Cer sau din Cer în iad.

Acest om poate că fusese așa cum sunt mulți astăzi și care nu cred în existența unui iad veșnic, ci în anihilarea celor răi; dar acum omul acesta vede clar că există un iad în flăcări. El s-a rugat ca Lazăr să fie trimis în casa tatălui său ca să-i atenționeze pe frații săi și să nu ajungă în acel loc de chin. Avraam a zis: „Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei.“ „Nu, părinte Avraame“, a zis el, „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.“ Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.“

lubiților, noi avem predicatori care au Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și care mărturisesc în favoarea Sângelui lui Cristos care curăță orice păcat și care trag alarma în privința unui iad veșnic. Dacă nu îi vom auzi și dacă nu le vom accepta cuvintele, atunci vom fi pierduți pentru totdeauna. Scripturile ne învață așa: „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.“

I-AUZI! CLIPELE SE SCURG!

I-auzi, clipele se scurg, una pentru un pierdut;
Chipeși, tineri sau bătrâni; doar câțiva-s interesați.
Mulțumiți – ei toți privesc cum pierduții rătăcesc;
La moarte-n iad cum se grăbesc, luptând cu-n Domn îndurător.

O, ce groaznic le e locul! Cât de-adânc ei se afundă!
Haideți frați să avem milă, să privim cu-al milei ochi!
De Isus să le vorbim, învățându-i să-L privească,
Gândurile să-și întoarcă, laude să Ți rostescă.

Trezește-te frate, te roagă! Ce ai bun să n-aibă-astâmpăr;
Ci grăbește, eu te-ndemn, starea lor zelul să-ți crească;
Să nu stai nepăsător, răul să-l strivești pe dată;
Deci să nu mai șovăiești, ca pe Isus să-L primească.

T. Hezmalhalch.

Noi am văzut misiuni și biserici unite la un loc ca să oprească ceea ce ei numeau „o mântuire a limbilor.“ Dar, iubiților, aceasta nu este o mântuire a limbilor, mântuirea este în Sângele lui Isus Cristos care curăță de toate păcatele.

AL MEU OASPETE E DUHUL.

Al meu oaspete e Duhul,
Așa-mi cere sufletul;
Inima eu Ție-ți dau,
Duhule, rămâi în ea.

O, Duh Sfânt umil eu cer,
Să rămâi pe veci cu mine,
Și din inima-mi flămândă,
Niciodată nu pleca.

Pe veci inima-mi va fi,
Pentru Tine locuință;
O Duh Sfânt, mă rog acum
Fii cu min' mereu pe drum.

Sarah J. Stew

"LUAȚI DUH SFÂNT."

1. – Primul pas în primirea botezului cu Duhul Sfânt este faptul de a avea o cunoștință clară a nașterii din nou în sufletele noastre, care este prima lucrare a harului și care aduce viață veșnică sufletelor noastre. „Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu.“ Fiecare dintre noi, care se pocăiește de păcatele sale și se întoarce la Domnul Isus cu credință în El, primește iertare de păcate. Neprihănirea și regenerarea sunt simultane. Păcătosul iertat devine un copil al lui Dumnezeu în neprihănire.

2. – Următorul pas pentru noi este de a avea o cunoștință clară, prin Duhul Sfânt, a celei de-a doua lucrări a harului înfăptuită în inimile noastre prin puterea Sângelui și prin Duhul Sfânt. „Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți. Lucrul acesta ni-l adevărește și Duhul Sfânt.“ (Evrei 10:14,15). Scriptura ne mai învață: „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-l este rușine să-i numească "frați".“ (Evrei 2:11). Așa că, noi Ți avem pe Cristos încoronat și așezat pe tronul inimilor noastre, pomul vieții. Avem izvoarele și râurile mântuirii care curg în sufletele noastre, dar lăudat să fie Dumnezeu, că putem să avem fluviile. Fiindcă Domnul Isus zice: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.“ Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.“ Dar, glorie Dumnezeului nostru, fiindcă acum El dăruiește și revarsă Duhul Sfânt peste orice făptură. Toate rasele, națiile și limbile primesc botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, potrivit profeției lui Ioel.

3. – Când avem o cunoștință clară a neprihănirii și sfințirii, prin Sângele scump al lui Isus Cristos în inimile noastre, atunci putem să fim recipienți ai botezului cu Duhul Sfânt. Astăzi, mulți oameni sunt sfințiți, curățiți de tot păcatul și consacrați în mod desăvârșit lui Dumnezeu, dar ei nu s-au supus Domnului potrivit cu Fapte 1:4,5, 8 și Luca 24:39, în privința Cincizecimii lor personale, îmbrăcarea cu putere pentru slujire, pentru lucrare și

pentru pecetluire până la ziua răscumpărării. Botezul cu Duhul Sfânt este un dar fără plată, în afară de pocăință, un dar dat vasului sfințit și curățat: „Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Cristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.“ (2 Corinteni 1:21-22). Laudă Dumnezeului nostru pentru sigilierea Duhului Sfânt până în ziua răscumpărării.

Scumpi iubii, singurii oameni care Îl vor întâlni pe Domnul și Mântuitorul Isus Cristos și care vor intra cu El la ospățul nunții Mielului, sunt fecioarele înțelepte – nu doar mântuite și sfințite, cu inimi spălate și curate, ci având botezul Duhului Sfânt. Vom constata că ceilalți nu vor fi pregătiți. Ei au ceva untdelemn în candelile lor dar nu au îndoita măsură a Duhului Sfânt.

Ucenicii au fost umpluți cu ungera Duhului Sfânt înainte de Cincizecime care i-a susținut până când au primit botezul Duhului Sfânt. Astăzi, mulți oameni sunt plini de fericire și bucurie, dar sunt departe de îmbrăcarea cu putere. Sfințirea aduce liniște și dulceață și calm sufletelor noastre, pentru că noi suntem una cu Domnul Isus și suntem în stare să ne supunem scumpului Său Cuvânt, și-anume că: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu,“ iar noi ne hrănim din Cristos.

Dar să așteptăm făgăduința Tatălui peste sufletele noastre, potrivit Cuvântului lui Isus: „Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt... Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.“ (Fapte 1:1,5,8). Slavă! Slavă! Aleluia! O, închinați-vă, aplecați-vă pe genunchi și rugați pe Duhul Sfânt să intre și veți afla că El este chiar la ușa inimii voastre și că va intra. Încercați-L chiar acum. Amin. – W.J.S.

DARURILE DUHULUI SFÂNT.

"În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință."

La vremea aceasta Pavel vorbește Bisericii din Corint. Cei de acolo erau ca și credincioșii de azi ai lui Cristos de pretutindeni. Mulți dintre ei nu știu care le sunt privilegiile în această binecuvântată Evanghelie. Evanghelia lui Cristos este puterea lui Dumnezeu pentru mântuire pentru oricine crede. Pentru ca noi, să putem cunoaște puterea Lui, trebuie să rămânem pentru totdeauna în Cuvântul lui Dumnezeu ca să putem să avem scumpa roadă a Duhului și nu doar roada, dar prețioasele daruri pe care Tatăl le are pentru micuții Lui.

Scumpii mei iubii, să cercetăm Scripturile și să vedem pentru noi înșine dacă ne ridicăm la nivelul fiecărui cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Dacă rămânem în Scripturi, urmând pe binecuvântatul Duh Sfânt pe tot parcursul, vom fi în stare să ne ridicăm la nivelul Cuvântului lui Dumnezeu în toată plinătatea Lui. Pavel s-a rugat astfel: „Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelgia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Cristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Cristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.“ (Efeseni 3:16-21)

Mulți oameni spun că limbile sunt cel mai mic dar dintre toate darurile pe care Domnul poate să le dea, că ei nu au nevoie de limbi și întreabă astfel: „La ce ne folosesc?“ Dar studiind atent Cuvântul, vedem cum Pavel, în capitolul 14 din 1 Corinteni, îi zice bisericii „Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești.“ Dragoste înseamnă dragoste divină, fără de care nu vom fi în stare niciodată să intrăm în Cer. Darurile for înceta, dar dragostea va dăinui veșnic. Și chiar în același verset, Pavel zice: „Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să prorociți,“ ceea ce înseamnă, să predici în propria ta limbă, prin care să zidești duhovnicește sfinții și biserica.

Dar în versetul următor el zice: „În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine (sau adevărul ascuns, vezi traducerea Revised Version). Cine proroceste, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mângâiere. Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși; dar cine proroceste zidește sufletește Biserica. Cine proroceste este mai mare decât cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tălmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.“ Cel care proroceste este zidit în duhul lui, dar biserica nu este zidită în duhul, pentru că cei din biserică nu înțeleg ce spune, numai dacă este cineva care să tălmăcescă.

Aici se poticnesc mulți care nu au acest binecuvântat dar ca să-l folosească în Duhul. Ei zic: „La ce este bun faptul că vorbești în limbi dacă nu știi despre ce vorbești?“

Lăudat să fie Dumnezeu, fiecare dar pe care El îl dă este un dar bun. E un dar foarte mult binecuvântat, pentru că atunci când Domnul este gata, El poate să vorbească în orice limbă dorește. Tu te întrebi: „Nu este prorocia cel mai bun dar?” Prorocia este cel mai bun dar pentru biserică, pentru că îi zidește pe sfinți, îi întărește și îi înalță către lucrurile mai înalte în Domnul Isus. Dacă un frate sau soră vorbesc în limbi și nu pot să rostească un cuvânt în limba lor (limba engleză), dar predică întru totul în limbi și nu au tălmăcirea, ei sunt mai mici decât cel care proorocește, dar dacă cel care proorocește are tălmăcirea, atunci el este mai mare.

Dumnezeu să le ajute tuturor iubiților Lui să citească al paisprezecelea capitol din 1 Corinteni și să le dea adevărata tălmăcire a Cuvântului. Să ne folosim fiecare dintre noi darul pentru slava lui Dumnezeu și nu cumva să ne închinăm darului. Domnul ne dă putere ca să folosim darul nostru pentru slava și cinstea Lui.

De multe ori, când primim această binecuvântată Cincizecime, noi toți obișnuim să strigăm în limbi; dar ne-am învățat să fim tăcuți în privința darului. Adeseori, când Dumnezeu trimite un binecuvântat val peste noi, s-ar putea ca toți să vorbim în limbi pentru o vreme, dar nu vom putea să o menținem în timp ce serviciul de predică este în desfășurare, fiindcă vrem să fim supuși Cuvântului, pentru ca orice lucru să fie făcut în chip cuviincios, cu rânduială și fără confuzie. Amin. – W.J.S.

"SĂ SUFERIM OCARA LUI."

„De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă. Să ieșim, dar, afară din tabără la El și să suferim ocara Lui.” (Evrei 13:12,13).

Mulți creștini nu au fost niciodată pironiți pe cruce dincolo de poarta cetății. Ei știu ce înseamnă să te naști în cetate, dar nu au fost niciodată dincolo de poartă ca să sufere ocara Domnului Isus. Vedem nevoia unei vieți răstignite, sfințite, o viață sfântă ca să putem să fim una cu Cristos Isus; dar pe care nu putem să o avem în cetate, adică, fără răstignire. În cetate există mândrie, faimă și cinste; dar dincolo de poarta cetății, pe cruce, atârnă Mântuitorul nostru, care este disprețuit, necinstit și respins de oameni. Acolo Domnul a suferit ca să-Și sfințească poporul. Cununa de spini i-a fost pusă Domnului în curtea de judecată a lui Pilat, spatele Lui a fost brăzdat de lovituri, iar Sângele Domnului picura pe toată calea până la cruce, așa că drumul nostru este marcat pentru noi prin Sângele Lui.

În cetate găsim oameni convertiți. Dar azi, tu trebuie să ieși din biserică lumească și să pășești în vreo căsuță sau misiune unde se țin servicii de rugăciune și să fii sfințit. Sunt câțiva membri ai bisericii care vor lua apărarea sfințirii. Erau numai câteva sinagogi care îl primeau pe Isus. El a predicat de pe o corabie aflată pe mare, iar când nu mai era loc pentru poporul adunat acolo, Domnul mergea pe munte.

Vechiul om al păcatului trebuie să fie răstignit, iar Cristos trebuie să fie așezat pe tronul inimilor noastre. După aceea suntem pregătiți să primim scumpul dar al Duhului. Motivul pentru care mulți nu pot să vadă acest dar e din cauză că darul este atât de clar și atât de simplu. E nevoie de o persoană obișnuită ca să creadă Cuvântul, să rămână statornic în Cuvânt, să privească la Fața Tatălui și să ceară făgăduința Tatălui prin Isus Cristos. Calea este atât de clară încât un drumeț, chiar dacă nu ar fi înțelept, nu poate să greșească pe această Cale.

DUMNEZEU ESTE PROPRIUL SĂU TRANSLATOR.

Oamenii pot să spună că nu există limbă pe care Duhul să nu poată să o vorbească prin tine. Nu are importanță ce se zice. Oamenii nu cunosc, cu nimic mai mult decât a știut Belșatar despre mâna care a scris pe perete. A fost nevoie de Dumnezeu ca să tălmăcească acele cuvinte. Omul firesc nu poate să înțeleagă secretele lui Dumnezeu. E nevoie de un copil născut din Cer pentru a înțelege. Binecuvântat să fie Dumnezeu. Dumnezeu a luat înțelegerea din mâinile împăratului. Diavolul este oprit de la tainele lui Dumnezeu. Diavolul poate să fie clarvăzător, spiritalist, hipnotizator și poate să înțeleagă toate lucrările întunericii, dar în privința lucrărilor divine, diavolul este un prost. A fost nevoie de Daniel pentru a se primi tălmăcirea scrisului de pe perete. Înțelepții au rămas pur și simplu muți.

A fost nevoie de cineva care a umblat cu Iehova ca să tălmăcească visul lui Nebucadnețar. Cititorii în stele au spus că nimeni nu putea să descopere lucrul acela împăratului „afară de zei, a căror locuință nu este printre muritorii!” Dar Dumnezeul lui Daniel a putut să tălmăcească. Dumnezeu este și astăzi propriul Său translator. Așa că lucrul acela trebuie încredințat Lui. Domnul le dă multora tălmăcirea a ceea ce ei vorbesc.

Nu trebuie să te forțezi să tălmăcești. Tu nu îți folosești mintea deloc. Domnul Dumnezeu folosește corzile tale vocale și cuvintele ies fără să mai ai ceva de-a face cu ele. Când Dumnezeu vorbește, nimic din ce e firesc nu poate să ia parte la vorbirea Lui. Adeseori, Domnul trimite pe cineva care înțelege limba să verifice tălmăcirea.

Când vorbim în alte limbi și nimeni nu înțelege sau nu tălmăcește, aceasta este vorbire în părtășie cu Domnul Dumnezeu nostru și este bucurie și fericire pentru sufletul nostru. Alții nu pot să înțeleagă, dar în Duhul noi vorbim taine. Însă, atunci când tălmăcim, este zidire pentru tot trupul duhovnicesc. „De aceea, cine vorbește în altă limbă să se roage să aibă și darul s-o tălmăcească.“ (1 Corinteni 14:13).

Cineva a zis că este nevoie de oameni fără multă inteligență ca să accepte această Evanghelie. Ne confruntăm cu atât de multă necredință – am fost hrăniți și saturați în ea – că trebuie să fim goliți complet de ea, înainte ca să putem să fim umpluți. Cel care nu știe nimic mai mult decât să creadă în Dumnezeu, să se prosteară în fața Lui, să-L creadă pe Cuvântul Lui și mărturia că Sângele lui Isus îl mântuiește și îl sfințește de tot păcatul; el crede în făgăduința Tatălui, în botezul cu Duhul Sfânt și primește dovada biblică a acestui botez. Acum este ca pe timpul lui Cristos: „Gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.“ Grecii căutau înțelepciune, iudeii cereau minuni, dar oamenii simpli, inimoși, au crezut în Isus. Domnul are și astăzi astfel de oameni care Îl urmează pe Miel oriunde merge El. Dumnezeu să ne ajute să ne smerim. „De aceea, oricine se va smeri ca acest copilăș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.“

Pagina 3

CREDINȚA APOSTOLICĂ

RAPORT RECENT DE LA MISIONARII NOȘTRI DIN AFRICA.

Fratele și sora Batman, fratele și sora Hutchins și sora Lucy Farrow au navigat din Anglia spre Monrovia, Liberia în Africa în ultima parte a lunii Decembrie. Restul grupului a continuat călătoria spre sud, luând vaporul cu aburi „Guelph“ câteva zile mai târziu. Ei sunt fratele și sora S.J. Mead și fratele și sora Shideler. Adresa lor este Portul Lincoln, Caconda, Benguela, Africa. Ei au fost atât de ocupați cu împachetarea și plecarea încât nu au avut mult timp să scrie. Ei s-au așteptat să călătorească aproape trei săptămâni. Așteptăm informații periodice de la ei.

Ei scriu: „Rugați-vă pentru noi, iubiților, acum când intrăm în ogorul nostru de lucru. Biruim prin Sângele scump. Să rămânem cu toții smeriți și plini cu Duhul. Acum trebuie să vă spunem la revedere, dar în Cristos nu suntem departe.“

Nu trebuie să-i uităm pe acești iubiți care sunt una cu noi și mădular din Trup acolo în Africa întunecată. Trebuie să ne rugăm pentru ei. Dărniciile făcute pentru ei le vom trimite cu bucurie de la Misiunea Azusa ori puteți să le trimiteți direct chiar voi prin mandat de la oficiul poștal. Să nu uitați să puneți timbre de cinci cenți pe scrisorile pe le veți trimite lor sau timbre de zece cenți dacă scrisorile depășesc o jumătate de uncie (paisprezece grame).

GRĂBIREA SPRE ȚĂRI STRĂINE.

Liverpool, Anglia, 16 Decembrie.

Vă scriu ca să vă informez puțin despre felul în care Domnul ne-a purtat de grijă pe drum.

Am avut o adunare în New York care a durat aproape două săptămâni și acolo am avut plăcerea de a vedea multe persoane sfințite și un număr destul de mare primindu-și Cincizecimea. O soră scumpă, care stăruia timp de câteva zile, a început să cânte și cântatul a durat aproape o oră, iar soțul ei a vorbit într-o limbă care era asemănătoare cu limba ebraică. Un alt frate, în timp ce îl îmbrățișa, a început să vorbească în altă limbă, iar ei au conversat în această limbă o vreme.

O doamnă bogată a fost sfințită și în scurt timp și-a primit Cincizecimea. Slujnica ei stăruia și ea. Și la fel ca stăpâna ei, ea a sărit în picioare, iar cele două au început să-L laude împreună pe Dumnezeu și să vorbească

În alte limbi, binecuvântat să fie Dumnezeu în veci. În aceeași seară, un prieten al acestei doamne s-a dus la ea acasă și în timpul unei nopți de rugăciune, ea și-a pus mâinile peste fratele, iar el și-a primit Cincizecimea și a început să vorbească în limbi și să-L glorifice pe Dumnezeu.

Când ne-am îmbarcat pe vaporul cu aburi, un mare număr al sfinților s-au adunat și am avut timp destul să ne luăm rămas-bun de la toți iubiții. Ne-am dat seama că am fost binecuvântați că ne-am întâlnit cu ei. Dumnezeu să continue să-i folosească în viitor, așa cum i-a folosit și în trecut.

Noi am ajuns aici în siguranță ieri dimineață și vom rămâne până când vaporul cu aburi va naviga spre Africa sâmbăta viitoare. Am ținut un serviciu pentru băștinașii din Africa. Dumnezeu se îngrijește de noi cu credincioșie zi de zi.

A voastră în Cristos,
D-na. J.W. Hutchins, Monrovia, Liberia, Africa.

ȘI-A PRIMIT CINCIZECIMEA EI.

Mărturia doamnei Myrtle K. Shideler scrisă în New York în drumul ei spre Africa. Acum adresa ei este Monrovia, Liberia, Africa.

M-am simțit călăuzită să-mi scriu toată mărturia ca să o las înaintea de a ne continua drumul nostru. Am fost destul de cunoscută pe coastă în lucrarea creștină în lucrarea Misiunii Penal și a bisericii, așa că eu cred că se va aduce slavă lui Dumnezeu dacă o parte din lucrare se va tipări. Totuși, cum credeți voi că este mai bine. În principal este pentru sfinții de acolo, ca ei să poată să afle că Cincizecimea a venit cu adevărat în sufletul meu, acum când pașii noștri se măresc spre întunecata Africă.

Cam cu un an în urmă, Dumnezeu a început să-mi arate Africa și marea nevoie a milioanelor ei de oameni pe cale de a muri, iar inima mea a ars de dorința de a merge. (De când Dumnezeu, de dragul lui Cristos, mi-a curățat inima de tot păcatul cu aproape douăzeci de ani în urmă, nu m-am simțit niciodată bine când nu eram activă în slujirea lui Dumnezeu.)

Pe atunci noi am luat legătura cu fratele și sora Mead, iar ei au putut să ne răspundă la tot ceea ce am întrebat despre Africa, ei fiind de douăzeci și unu de ani acolo, cu nădejdea de a se întoarce și ne-am rugat înaintea lui Dumnezeu pentru o familie tânără, pe care să o ia înapoi cu ei, ca să lucreze acolo. Noi am fost deosebit de uniți cu ei în duhul, chiar de la început. Ei locuiau în Los Angeles și au avut prilejul să participe la adunările din Strada Azusa, scriindu-ne despre aceasta la adresa noastră din San Diego. Am fost avertizați în legătură cu serviciile, ca fiind incendiare, precum și în legătură cu fanatismul. Dar când am văzut noi înșine, am recunoscut lucrarea lui Dumnezeu, iar inimile noastre au început să flămânzească și să stăruie. Amândoi am primit multă lumină și binecuvântare la vremea aceea, dar lucrarea noastră ne-a zorit să plecăm și am plecat fără să fi primit deplina Cincizecime.

La scurt timp, înainte ca să ajungem în Kansas City, când am avut o vreme de liniște, Domnul mi-a descoperit foarte clar că nu toată mândria părăsise inima mea, lăsându-mă să primesc câte ceva din punct de vedere al blândeții și smereniei lui Isus. Atunci, inima mea s-a umplut de întristare, iar eu am strigat după iertare. Am putut să simt curgerea caldă a sângelui care clocotea în mine. Lucrul acesta a durat câteva momente, iar eu mă topeam în dragostea, în blândețea și smerenia dată de Isus și am putut cu adevărat să strig: „Sunt dornică să fiu privită ca un gunoi și ca o curățire pentru El.”

După ce am ajuns în New York City, m-am simțit călăuzită să-mi împărtășesc mărturia într-o adunare a unei mici misiuni, aflată la adresa 351 N. 40th Street, și să vorbesc despre această binecuvântare. Adunarea a fost plănuțită de un bărbat, iar eu nu am văzut cum mi se va da o posibilitate, dar i-am făgăduit lui Dumnezeu că, dacă El îmi va da o ușă de cuvânt și putere să mărturisesc spre slava Lui, atunci am să o fac.

Toții eram pe genunchi la rugăciunea de început, când Dumnezeu mi-a vorbit, iar dacă am zis că am să o fac, vedenia lui Isus a venit peste mine cu o împătrită putere, iar micuțul refren a început să răsune în inima mea:

„Sângele lui Isus mă acoperă,
Am fost orb dar, Aleluia, văd acum.”

Tremuram să caut un prilej. Un frate a fost rânduit să citească Scriptura și să predice după rugăciune; însă noi ne-am ridicat în picioare, cineva a început să cânte o cântare și eu am simțit că era momentul meu, astfel m-am ridicat în picioare, gândindu-mă că am să folosesc cât mai mult timp cu putință. Când s-a sfârșit cântarea,

puterea lui Dumnezeu m-a apăsât atât de mult, încât cu greu mai puteam să-mi deschid gura și fiecare fibră a ființei mele tremura. Totuși, simțeam că picioarele parcă îmi erau încleiate pe pardosea, iar genunchii amorțiți, așa că nu puteam să mă așez. Am rostit doar câteva propoziții întrerupte pe care mi le amintesc. (Eu nu am leșinat niciodată în viața mea și nu am fost niciodată inconștientă, dar Dumnezeu cu siguranță m-a scos din propria mea ființă.) El mi-a arătat lucruri pentru care nu sunt cuvinte îndeajuns în limba engleză ca să le exprim. Nici nu mă mir că trebuie să strigăm: „O de-aș avea eu limbi o mie și mii de buze să cuvânt. Pe tonuri mii o armonie, spre slava Celui pururi sfânt.“ Încăperea și oamenii erau ascunse simțurilor mele, chiar și vederea, iar ISUS a pășit cu măreție regească, iar întreaga Lui Ființă era DRAGOSTE și imposibil de exprimat sau rostit prin cuvinte. O, umblarea Lui! Fruntea Lui împărătească! Și totuși, atâta tristețe și dragoste. Mi se părea că nu eram vrednică nici a mă apleca și nici a-i atinge poala frumosului Său veșmânt, și totuși știam că El mă va strânge la pieptul Lui.

Din când în când părea că El se schimbă la față. Uneori era ca atunci când El a urcat calea aspră spre Calvar, tulburat de cununa cu spini, având multă milă și tristețe pe Fața Lui. Apoi era o față blândă, mărețată ca a Celui care este biruitor. Sufletul meu a putut doar să strige: „Privește-L cum umblă și uite, o, cum iubește!“ Nu am să pot să explic niciodată – cuvintele nu sunt îndeajuns. Eu știu că toți iubii știu, cine își are Cincizecimea.

Nu știu cât timp am rămas în picioare și laudele pentru Dumnezeu tocmai au izbucnit din mine. Mi s-a spus că am cântat într-o altă limbă. Eu însă nu eram deloc conștientă să fi cântat. Văzându-i pe alții sub putere, am crezut că trebuie să fi fost vreo groaznică încordare nervoasă, în schimb a fost cea mai desăvârșită predare și relaxare. Conducătorii misiunii nu mai văzuseră puterea lui Dumnezeu în felul acesta. Astfel, a fost îngăduit să apară o întrerupere, care a întristat Duhul, așa că Duhul nu a mers pe deplin după aceasta, deși eu am rămas sub putere tot restul serviciului, iar timp de trei zile am fost ca un om beat, fără să fi avut vreo senzație, nici de foame, nici de sete.

De atunci încoace, astfel de valuri de putere vin peste mine din când în când. Cu greu mai pot să-mi stăpânesc picioarele, și sunt sigură că, dacă vechii mei prieteni din California ar putea să mă vadă, vor crede cu adevărat că sunt nebună. Binecuvântat să fie Dumnezeu! Cât de mult mi-ar plăcea să pot să strig laudele Dumnezeului și Regelui meu în mijlocul lor! În urmă cu două seri, mi-a ieșit instantaneu de pe buze o întreagă propoziție într-o altă limbă, în timp ce mă îmbrăcam pentru adunare. Aceasta a venit după o vreme de profundă prăbușire a sufletului – un sentiment al unei mari nevrednicii. Nu am visat niciodată că o ființă umană ar putea să aibă astfel de binecuvântări, așa cum le aduce această Cincizecime. Isus a făgăduit-o tuturor, iar eu am fost atât de oarbă. Sângele Lui scump a răscumpărat totul pentru sufletul meu. Slavă! Slavă! Slavă! Dumnezeului și Regelui meu!

Myrtle K. Shideler.

DE LA FRATELE NOSTRU DIN SUEZIA.

48 Skofde, Suedia, 15 Decembrie, 1906.

Harul să fie cu voi și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos. Îi mulțumesc Dumnezeului meu pentru fiecare aducere-aminte de voi.

Îmi este dor să fiu cu voi cu toți, dar Dumnezeu încă este Același aici. Lăudat să fie Numele Lui! Eu sunt păstrat prin marea Lui putere și cresc în har zi de zi. Am mărturisit prin case, astfel puteți să vedeți că ușa e deschisă și că oamenii sunt înfometaji mai mult după Dumnezeu. Slavă Numelui Său!

Îmi place să văd păcătoși mântuiți din păcatele lor, dar acești creștini trebuie prima dată să fie în rânduială și umpluți cu Duhul. Eu cred că Dumnezeu ne va da o revărsare a Duhului în Suedia în curând.

Inima mea încă arde și Domnul m-a învățat multe lucruri, dându-mi chiar și mai multă îndrăzneală sfântă. Eu nu știu cum să aduc laude lui Dumnezeu pentru bunătatea și îndurarea Lui față de mine. Slavă lui Isus în veci!

Sunt mișcat în duhul să văd atât de mulți creștini. Uneori sunt mult ispitit de Satan, dar Dumnezeu îmi dă har să rezist. Astfel, eu am biruință deplină și știu că El este în stare să mă susțină până la capăt. Mă rog în fiecare zi pentru lucrarea Domnului din Los Angeles și din alte locuri și mă gândesc mult la voi toți. Mi-ar plăcea să fiu în California, dar Duhul zice că mai am încă de lucrat pe cealaltă parte a oceanului. Nădăjduiesc că voi vă rugați pentru mine. Aici unde sunt nu e Misiunea Strada Azusa, dar mă rog ca Domnul să ne dea foc din cer și viață creștinilor pe jumătate morți. Binecuvântat să fie Domnul în veci.

Acum am să vă spun ceva. Duhul Sfânt al Domnului zice că cel rău – sau Satan – încearcă din răpuzeri să se strecoare printre voi în timpul serviciilor, iar sfinții Domnului trebuie să se roage lui Dumnezeu acum, înainte să

fie prea târziu. Rugăciunea este biruință. Eu aștept ca ceva minunat să vină, o trezire mondială cât de curând, începând de la apus și continuând spre răsărit.

Vă rog să le spuneți sfinților Domnului că Cristos vine în curând și că timpul este foarte scurt. Isus își caută Mireasa, câțiva aleși din tot trupul, biserica, cei aleși, primele roade pentru Dumnezeu și pentru Miel, fecioarele înțelepte care au undelemn în vasele și în candelile lor.

Eu îl aștept pe Domnul. Eu am mai multă nevoie de El. Mama mea și mulți alții nu mă înțeleg absolut deloc. Dar binecuvântat să fie Domnul, că am găsit câțiva care sunt de partea Domnului, iar Domnul mă cunoaște și e cu mine în fiecare zi, slavă Numelui Său. Într-o zi mă rugam pe față și mama se uita înăuntru pe fereastra camerei mele și aproape că s-a speriat, făcându-și griji din pricina mea și întrebându-mă totuși ce anume făceam.

Țineți minte iubiților, că noi suntem slujitori ai unui mare Stăpân și că avem foarte multe de făcut într-un timp scurt. Dumnezeu cerului să-mi dea îndrăzneală să mă ridic pentru Regele nostru oriunde mergem. Nu e nimic de care să ne temem, așa că, să avem o nouă întărire în credință în Dumnezeu și să o avem pe fețele noastre. Spuneți tuturor sfinților scumpi același lucru. Nu folosește absolut deloc să ne uităm unii după alții sau să așteptăm pe altcineva. Acum trebuie să ne luptăm pentru Regele nostru, pentru că noi nu suntem din împărăția aceasta lumească, ci din împărăția cerească. Laudă lui Dumnezeu!

Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți în Cristos Isus. Amin.

Al vostru în Cristos,
A.G. Johnson

Isus a înfruntat cu cele mai mari ispite numai după ce a fost botezat. Cu cât suntem mai spirituali cu atât mai subtile sunt ispitele dușmanului, așa că avem o nevoie mai mare să pătrundem și mai adânc în Cuvântul lui Dumnezeu. Unii au crezut că oamenii care primesc botezul Duhului Sfânt nu au nevoie de Biblie, dar aceasta este cea mai mare minciună a diavolului. Întotdeauna să rămâneți în Cuvânt. Cu cât ajungem mai profund în tainele lui Dumnezeu, cu atât mai mult avem nevoie de Cuvânt. Felul în care oamenii ajung la fanatism este prin lăsarea Cuvântului de o parte, doar ca să urmeze pe Duhul. Dacă faceți așa, veți fi plini de duhuri – veți intra în Spiritualism. Dar dacă ținem aproape de Cuvântul lui Dumnezeu, nu e nici un pericol să se ajungă la fanatism.

Diavolul urăște Trupul duhovnicesc al lui Cristos tot atât de mult cât, literalmente, a urât și Trupul Lui. Diavolul a crezut că L-a omorât pe Cristos când a ucis Trupul Lui, dar, Aleluia! Diavolul nu L-a omorât pe Cristos. Cristos a înviat pe cealaltă parte a crucii, iar noi afirmăm că El este viu și că mântuiește, sfințește și botează cu Duhul Sfânt. De asemenea, noi vedem împlinită făgăduința Lui în unele dintre persecuțiile care au însoțit predicarea Evangheliei depline.

Biblia devine o carte nouă pentru cei botezați cu Duhul Sfânt. Pur și simplu îți pierzi propriul tău raționament în privința Cuvântului lui Dumnezeu. Îl mănânci, fără să-L tunzi sau să-L tai, direct din gura lui Dumnezeu. Trăiești prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

PRINTRE INDIENII DIN NEEDLES, CALIFORNIA.

8 ianuarie.

Am ajuns în Needles, sâmbătă, 1 ianuarie. Acolo am găsit vechi prieteni scumpi, lucrând în mica și frumoasa lor casă de misiune printre indienii Mojave pentru scumpul nostru Stăpân. Dumnezeu confirmă eforturile lor și mântuiește suflete scumpe.

Am mers cu iubitul nostru frate să vizităm indienii acolo, în casele lor. Tribul Mojave se stinge cu repeziciune. Nici nu e de mirare. Din cauza unei vechi practici superstițioase, ei nu doresc să-și îmbunătățească starea. Dar când ajung să se convertească, atunci ei încep imediat să-și curețe casele, să și le zidească ei înșiși, punând capăt practicilor și obiceiurilor rele ale vieții tribale.

Când le moare cineva dintre rudenii, ei ard și tot ce aparține acelei case. Ei obișnuiau să mai ucidă caii și vitele rudelor lor, să le frigă și să țină o mare petrecere, dar guvernul a pus capăt acelei practici. Indienii Mojave nu își îngroapă rudele decedate, ci le ard, iar cenușa lor o îngroapă în pământ.

Când devin creștini, ei sunt sinceri față de Dumnezeu, pentru că urăsc ipocrizia. Dacă se întâmplă să cadă din har, ei recunosc și de obicei mărturisesc în mod deschis.

Într-o după-amiază de duminică am avut treizeci de indieni la Misiune, aceasta pe lângă oamenii albi. A fost un timp binecuvântat. În timp ce indienii mărturiseau în propria lor limbă, iar unii în limba engleză, scumpul Domn a binecuvântat în chip minunat sufletele noastre, iar Duhul Sfânt a mărturisit cu putere prin toți cei care au luat parte. Tălmăcirea prin intermediul unor indieni e la fel de minunată, Duhul Sfânt vorbind în limbi prin intermediul altora.

Serviciul de seară a fost o minunată demonstrație a călăuzirii Duhului Sfânt pentru toți cei prezenți. Indienii care s-au convertit au o cunoștință mai bună despre ceea ce înseamnă botezul Duhului Sfânt decât au învățătorii lor. Fratele nostru indian George s-a ridicat în picioare și a tălmăcit în limba lor ceea ce am spus noi. A fost o minunată manifestare a Duhului Sfânt. Continuarea corectă a gândului dat a fost de îndreptare pentru ca să fie pur și simplu lucrarea unei memorii bune.

În timp ce un frate indian predica în limba Mojave, o soră m-a întrebat dacă am înțeles limba. Eu i-am spus că am înțeles. Ea a zis că s-a gândit ea așa, fiindcă Dumnezeu i-a descoperit adevărul că Duhul Sfânt mi-a dat o extraordinar de frumoasă înțelegere a ceea ce se spunea. Limba lor este două treimi pe deplin demonstrativă, mai ales prin fizionomie și prin indicatul cu degetele sau mâinile, una fiind la fel de semnificativă ca și cealaltă. Simpla cunoștință a ceea ce înseamnă un cuvânt este suficientă. Indicatul cu degetul sau mișcarea trupului sau fizionomia, îi conferă aceluiași cuvânt un înțeles într-un total diferit. Lucrul acesta este din cauza faptului că limba lor conține foarte puține cuvinte. Dar atunci când ei rostesc cuvintele: Dumnezeu, Isus sau Duhul Sfânt, o fac cu atâta respect încât multor persoane albe le este rușine.

Predicatorul indian a zis în limba lui: „Când Dumnezeu Tatăl îți iartă toate faptele tale rele, prin Dumnezeu Isus, primul lucru pe care îl faci indianule (tu însuși) este să te dezbraci de tot ce este rău. Atunci, Dumnezeu Tatăl iartă. Dar tu nu ești gol în inimă. Dumnezeu Duhul Sfânt nu ia loc până când Isus face gol în inimă (indicând spre o pictură a lui Isus de pe perete de fiecare dată când menționa Numele Lui.)“ După aceea, (trecând printr-o reprezentare imaginară a dezbrăcării de sine, începând de la cap și terminând cu picioarele sale), el a zis: „Așa după cum te dezbraci pe dinafară, Dumnezeu Isus îl face pe indian dezbrăcat de diavolul pe dinăuntru inimii, (lovindu-și lateralul cu palma deschisă și degetele răsfirate.) Dumnezeu Duhul Sfânt nu locuiește unde locuiește diavolul. Dumnezeu Duhul Sfânt, Dumnezeu Isus, Dumnezeu Tatăl și eu suntem singurii care ocupăm inima. Apoi Dumnezeu Duhul Sfânt vorbește prin noi tuturor indienilor din munți, așa cum Duhul Sfânt vorbește prin acel frate, (fiindcă Duhul Sfânt a vorbit prin mine în trei limbi, dând tălmăcirea după fiecare limbă.) Și Dumnezeu Isus îi face pe toți indienii din munți, pe noi, pe aceștia, și pe toți aceștia, marele trib al Duhului Sfânt.“

Sunt mii de indieni din diferite triburi în munți, iar el făcea referire la ei, și la ei înșiși și la oamenii albi și la un frate de culoare, indicând spre fiecare dintre noi, că va fi, prin Sângele lui Isus Cristos, făcută o singură mare familie duhovnicească. Spune-mi, fratele meu, poți să ai o înțelegere mai bună a celor două lucrări ale harului și ale botezului cu Duhul Sfânt? Eu întreb cine i-a învățat pe acești oameni adevărul? Căci toți slujitorii de aici dau învățătura că primești botezul Duhului Sfânt când ești mântuit. Nu este altcineva decât Duhul Sfânt care a venit pentru acest scop și El nu îl va lăsa pe cel sincer și nevinovat să fie înșelat.

Unul dintre indieni a venit la mine și a zis: „Frate Tom, noi te înțelegem și vrem ca tu să te rogi pentru noi în fiecare zi, pentru ca să putem să avem botezul Duhului Sfânt, așa cu Dumnezeu vrea să îl avem.“ Ei nu numesc botezul o binecuvântare sau ca pe ceva nepersonal, ci îl exprimă în propria lor limbă ca fiind „Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Isus și Dumnezeu Duhul Sfânt venind să ocupe propria ta inimă pentru veșnicie.“

Eu le-am spus învățătorilor lor, că, în situația în care Dumnezeu le-a dat și lor aceeași putere ca să înțeleagă ceea ce ei spuneau, așa cum El mi-a dat-o mie, aveau să-și plece capetele cu rușine, pentru că indienii știau mai mult despre adevăr decât știau ei. Un suflet scump și sincer a zis printre lacrimi că ea știa lucrul acesta, dar că nu știa ce să facă. Eu i-am spus că dacă și-ar păstra măcar legământul pe care l-a încheiat cu Dumnezeu, pe care ea l-a făcut în seara aceea după serviciul divin, El nu doar o va boteza cu Duhul Sfânt, dar va mărturisi prin intermediul ei minunatele lucrări ale lui Dumnezeu în Cristos Isus fiecărui trib, în propria lor limbă; iar dacă nu, Dumnezeu le va lua episcopatul și îl va da unora care-L cunosc pe El în toată plinătatea. Fiindcă strigătul pentru ajutor venit de la aceste triburi diferite aflate între munți a ajuns sus la Părintele nostru Ceresc și El va răspunde, pentru că cineva l se va supune și se va duce. Dumnezeu va satisface dorul acestor scumpe suflete, iar ele vor fi umplute de cunoștința și dragostea lui Dumnezeu, așa cum acestea sunt în Isus Cristos.

lubiți sfinți, vă veți ruga ca Dumnezeu să echipeze pe cineva sau pe mai mulți să meargă în acest ogor minunat aflat chiar la ușa noastră? Este o nebunie să ne gândim că Dumnezeu nu poate să-i echipeze pe cei pe care îi trimite să predice Evanghelia Sa cu tot materialul și abilitatea de a îndeplini voia Lui.

Al vostru,
T. Hezmalhalch.

Mulți oameni pretind a fi mântuiți sau scăpați de iad, dar nu de păcat. Destul de mulți propovăduiesc acest fel de mântuire. Ei propovăduiesc focul în afara iadului, dar focul este încă în iad. Noi propovăduim că există un iaz care arde cu foc și pucioasă: „Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc.“ Singura mântuire este prin Sângele lui Isus care face curățarea de tot păcatul. Sângele Lui te va mântui toată veșnicia. Cristos a biruit moartea și iadul.

IMNUL CERESC.

Una dintre cele mai remarcabile trăsături ale acestei mișcări Credința Apostolică este ceea ce e corect catalogat ca fiind imnul ceresc. Nimeni în afară de cei care sunt botezați cu Duhul Sfânt nu e în stare să participe – sau mai bine zis, numai Duhul Sfânt cântă prin ei într-o astfel de manieră. Aleluia!

„Eu am auzit și am înțeles atât în limba Gujerathi, cât și în limba Hindustani, cântatul unor psalmi și altor porțiuni din Sfânta Scriptură. Cântatul este în diverse limbi străine.“ – Geo. E. Berg, Hermon, California, fost misionar în India.

Duminică seara, în 9 decembrie, o soră a cântat în limba Gujerathi din India primele patru versete ale capitolului 8 din Cântarea lui Solomon. A fost o cântare așa cum numai o mireasă ar putea să cânte cu privire la mire. „Nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea.“ A fost cea mai mare binecuvântare și a fost cel mai frumos lucru să vezi cum cântă Duhul Sfânt prin acea soră scumpă, aducând un imens val de foc ceresc și de binecuvântare celor prezenți.

Din nou o cântare frumoasă a fost cântată în limbi: „Osana, Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile preînalte!“ (Matei 21:9). Acesta a fost salutul adresat Mântuitorului nostru la intrarea Lui triumfală în Ierusalim. Fratele a înțeles limba și a spus că în limba aceea străină a fost cea mai sublimă artă poetică. În același timp, încăperea a fost plină cu slava lui Dumnezeu.

După aceea am aflat despre o remarcabilă coincidență. Aceași cântare a fost cântată la Misiunea Penticostală situată la numărul 327 de pe Strada ½ S. Spring și a fost tălmăcită acolo la fel. Sfinții care se închină în aceste două locuri au fost în armonie deplină a duhului, iar Duhul Sfânt a fost martorul ei.

La adunarea ținută pe tot parcursul zilei la Crăciun, o zi care nu se uită niciodată, au avut loc colinde de Crăciun cântate în limbi. S-a început pe o voce, întocmai ca pe câmpiile Betleemului, iar apoi un cor de glasuri s-a unit. Tălmăcirea a fost dată printr-o persoană care a știut limba: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.“ Faptul acesta a fost deosebit de scump și ceresc. A urmat citirea Scripturii.

Oamenii sunt impresionați până la lacrimi auzind acest cântat. Este armonia cerului și Duhul Sfânt pune muzica în glasurile care nu sunt instruite.

VEDENIA UNEI FETIȚE DESPRE CER.

Fetița noastră Myrtle a contactat recent o răceală gravă, a avut și roșu în gât, precum și toate simptomele unei febre severe. Ea îl cunoaște pe Domnul, fiind mântuită în urmă cu trei ani, a primit și botezul cu Duhul Sfânt și vorbește în limbi.

Pe parcursul unui timp de rugăciune, într-o seară de marți, în 18 decembrie, toată familia, tata, mama, Herman și micuța Rut în vârstă de patru ani ne-am pus mâinile peste ea și fiecare s-a rugat pentru vindecarea ei. Un minunat duh de cântare a venit peste noi. Duhul a cântat cântările Sionului prin buzele noastre. În timpul în care a ținut cântarea, fetița mea a stat pe un scaun, având ochii închiși, iar atunci când cântarea a încetat, ea a zis: „O, tati, L-am văzut pe Isus.“ Iar după aceea, a istorisit următoarea vedenie:

„Am ajuns într-un oraș cu multe străzi. Orașul părea despărțit, era o stradă îngustă care-l despărțea. Într-o parte străzile erau curate și pavate, iar clădirile erau din marmură și erau solide. Mai era și o mașină care avea scrise pe partea din față cuvintele: SPRE SION. Pe partea laterală a mașinii erau scrise cuvintele: FRUMOSUL ORAȘ AL LUI DUMNEZEU. Pe strada murdară era o mașină murdară, iar în partea din față a mașinii erau scrise cuvintele SPRE IAD. Pe partea laterală a mașinii murdare scria: MERSUL ÎN JOS.“

„După ce m-am urcat în mașina curată, m-am dus la taxator și l-am întrebat dacă pot să merg până la mașina murdară, iar mașina s-a oprit și eu am traversat drumul împreună cu alții și am smuls fiecare dintre noi câte cinci persoane din mașina lui Satan. Atunci când ei au traversat linia, dintre strada murdară spre strada curată, veșmintele și fețele lor au devenit curate. Iar când am ajuns la mașina albă, aceasta s-a mărit ca să aibă loc toți care au venit.“

„Am văzut mașina în care era diavolul mergând în jos într-un adânc întunecat. Apoi, mașina noastră s-a oprit și cu toții am mers spre locul în care mașina a dispărut. Isus a vorbit și un mare grilaj de fier a fost pus, iar după aceea a fost pusă o imensă piatră și astfel s-a închis gura adâncului, așa încât Satan să nu poată să mai iasă.“

„În timp ce mașina a plecat, eu am văzut că totul era frumos. Ceața s-a risipit. Au apărut flori frumoase.“

„Când am ajuns noi în frumosul oraș al lui Dumnezeu, ni s-au dat niște case splendide. Și după ce am stat în ele o vreme, ca să ne obișnuim, ne-am dus să vizităm Palatul Regelui. Eu l-am văzut pe Isus stând pe un tron făcut din diamante și perle. El era îmbrăcat în straie care străluceau în fiecare culoare.“

„Un minunat ospăț de Crăciun a fost așezat pe mese. Fețele de masă și mâncarea erau splendide. Pereții încăperii și covorul de pe pardosea străluceau în culori deosebite. M-am uitat într-o oglindă și am văzut că eram îmbrăcată ca îngerii. Am văzut pe tata, mama, fratele și sora mea intrând, iar hainele lor s-au preschimbat ca și ale celorlalți. Formele dimprejurul încăperii erau ornamentate cu vâsc, cel mai frumos de privit. Isus mi-a atras atenția și a zis: *O vezi pe micuța de acolo? Ochii tuturor păreau a pătrunde clar cu privirea prin mine. Apoi, El a spus: Această fetiță a fost foarte bolnavă, a avut credință, iar Eu am vindecat-o. Și toată oștirea a cântat una dintre cele mai frumoase cântări de laudă. După aceea Isus ne-a dus și ne-a arătat tot ce era împrejur. Când am ieșit, El avea un frumos car de triumf gata să ne ducă pe toți înapoi pe pământ.“*

E.K. Fisher, Glendale, California
Lock Box 145.

(Fratele Fisher e unul dintre păstorii Misiunilor Penticostale din Los Angeles, adresa 327 ½ S. Strada Spring.)

ÎNVĂȚATURA BIBLICĂ DESPRE CĂSĂTORIE ȘI DIVORȚ.

În Cuvântul lui Dumnezeu citim următoarele: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană. Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși. Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Cristos Biserica; pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup." Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Cristos și despre Biserică).“ (Efeseni 5:25-32)

Domnul zice: „Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.“ (Marcu 10:9) Cu privire la întrebarea despre divorț și recăsătorire, noi credem simplu ceea ce ne învață Scripturile: „Să nu preacurvești.“ (Matei 5:27) Iar potrivit cu Romani 7:2,3 „Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei. Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.“

1 Corinteni 7:39 „O femeie măritată este legată de lege câtă vreme îi trăiește bărbatul; dar, dacă-i moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul.“

Acum lucrurile acestea sunt pentru biserica aflată sub Sângele Domnului. Oamenii care nu se află sub Sânge, apelează la lege și obțin divorțurile, pentru că sunt sub lege. Ei trăiesc după fire, dar noi suntem sub har.

1 Corinteni 7:10 ne arată că, în situația în care există vreun divorț la oricare dintre persoanele care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu, persoanele respective nu au dreptul să se căsătorească din nou, atâta timp cât soțul sau soția trăiește. „Celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat.“ Deci, așa este Scriptura.

O, cât de atenți trebuie să fim în casele noastre, să învățăm familiile noastre dându-le învățătura clară din Biblie. Astăzi, multe case sunt distruse și reduse la zero din pricina învățăturii false. Soțiile și-au părăsit bărbații și au plecat, pretinzând că Domnul le-a chemat la lucru în misiune, lăsându-și copilașii acasă ca să poată călători cât mai bine cu putință. Și ca să-și susțină atitudinea, ele folosesc Scriptura: „Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.” (Luca 14:26). Prin urmare ele se bazează pe această Scriptură și spun că Dumnezeu vrea ca ele să-și urască copiii și bărbații, ca să meargă și să încerce să slaveze casa altcuiva sau a celor păgâni, în timp ce propriile lor case au nevoie să fie salvate. Dumnezeu să ne ajute și să ne dea înțelepciune, pentru că El nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților. (1 Corinteni 14:33).

Mulți bărbați scumpi și-au lăsat soțiile și copiii acasă, iar soțiile lor muncesc din greu ca să întrețină copilașii, spălând rufe, călcându-le, frecând podele, crescând păsări în ogradă și cultivând pământul, în timp ce bărbații lor pretind că fac lucrare misionară, zicând că Domnul le-a dat aceeași Scriptură în privința părăsirii. Toți aceștia au luat de bun faptul că Domnul nu vrea ca ei să fie deranjați cu familiile lor. Dar în Biblie citim: „Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să învețe pe alții. Să nu fie nici bețiv, nici bătăuș, nici doritor de câștig mârșav, ci să fie blând, nu gâlcevitor, nu iubitor de bani; să-și chivernisească bine casa și să-și țină copiii în supunere cu toată cuviința. Căci, dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?” Cum poate un astfel de om să învețe o familie și să aducă pacea în case, când el însuși nu are pace în propria lui casă? Cum poate el să-i învețe pe copiii altor oameni să-L iubească pe Dumnezeu, când copilașii lui au nevoie de tati, iar el nu trimite nimic acasă la copilașii lui? O, Dumnezeu să ne dea înțelepciune și înțelegere din scumpul Său Cuvânt. Vă rog să citiți 1 Timotei 3 tot capitoul și de asemenea și 1 Timotei 5. Când spun „să citiți” nu mă refer doar la bărbat, dar și la femeie, fiindcă amândoi sunt una în Domnul.

Scumpii mei iubiți, să ne respectăm casele și familiile. Astăzi sunt multe suflete scumpe care sunt gata să fugă departe de casele lor. Ele nu vor să își țină casa în rânduală, să se îngrijească de copii și să fie gata pentru soții lor. Dumnezeu să ne ajute să ne supunem tuturor poruncilor Lui. Luca 14:26 nu este o învățătură a dezertării, a abandonării. Nevestelor, iubiți-vă bărbații. Bărbaților, iubiți-vă nevestele. Nu trebuie să ne părăsim scumpii copii, scumpele neveste și scumpii bărbați și nici să nu lăsăm să intervină ceva între noi și Cristosul nostru. Multe femei, care au avut parte de o frumoasă experiență a sfințirii, au îngăduit ca bărbatul sau copilul lor să devină un idol care intervine între ele și Dumnezeul lor, împiedicându-l pe binecuvântatul Duh Sfânt, așa că Domnul ne învață să-L iubim cu toată inima noastră. Mulți cred că Domnul ne-a învățat abandonarea. Slavă lui Dumnezeu, El nu a venit niciodată în calitate de Cristos și Dumnezeu ca să ne strice casele și familiile. Când am fost mântuiți și sfințiți și botezați cu Duhul Sfânt, atunci primul nostru post de misiune începe acasă și cu rugăciunea în familie, până când, unul câte unul, membrii familiei noastre Îl primesc pe Domnul Isus. Am văzut acest lucru atât de mult de când Dumnezeu și-a revărsat Duhul Său. Astfel, mulți fii, fiice, bărbați și neveste au fost aduși la Cristos și multe căsnicii au fost salvate, de la unul la altul, iar toți sunt una prin Duhul Sfânt. Bărbaților respectați-vă nevestele, nevestelor respectați-vă bărbații, voi fii și fiice respectați-vă tatăl și mama. Binecuvântat să fie Numele Lui Sfânt.

Căsătoria nu este păcat. „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.” (Evrei 13:4). Astăzi, sunt dintre aceia aflați în viața de căsnicie, care, de când au primit sfințirea, iar unii botezul cu Duhul Sfânt, au ajuns să gândească a fi un păcat pentru ei ca să trăiască în calitate de bărbat și femeie. În Matei 19:5-6, Isus a spus: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup. Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.” Scumpii mei iubiți, nu putem să pășim în afara Cuvântului. Pavel scrie o epistolă bisericii având acest subiect în 1 Corinteni 7. Este o epistolă care îi învață pe bărbați și pe femei cum să trăiască. Multe suflete scumpe se află într-o mare sclavie și au nevoie de scumpul Cuvânt ca să-i elibereze. Dacă suntem conduși de Cuvântul Său, va fi pace, bucurie și fericire în casele noastre și în ele va fi raiul pe pământ. Constatăm că în Biserica din Corint, când Duhul lui Dumnezeu a fost revărsat, mulți au crezut că era păcat ca bărbații să trăiască cu soțiile lor, iar Pavel a trebuit să-i învețe: „Celor neînșurați și văduvelor le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine. Dar, dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă. Celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat. (Dacă este despărțită, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta.” (1 Corinteni 7:8-11).

Scumpii mei iubiți, noi cei care ne pregătim să-L întâlnim pe Domnul nostru, pentru ca să fim Mireasa Lui, Soția Mielului, se cuvine să trăim potrivit cu Scriptura, curățându-ne noi înșine de toată murdăria firii și duhului nostru, desăvârșind sfințenia în teama de Dumnezeu.

Domnul nu sfințește numai sufletul, dar și trupul. Fiecare suflet sfințit poate să aibă un trup sfințit. Sângele poate să fie curățit de boli ereditare și trupul vostru să fie un templu curat, sfânt, pentru ca Duhul Sfânt să locuiască. Noi nu trebuie să murim de boală sau de ceva rău. Nu găsiți nicăieri în scoarțele Scripturii că Domnul a trebuit să meargă la diavolul să-L ajute să-Și ducă copiii în slavă. El sfințește dincolo de boala moștenită. Dumnezeu nu a pus niciodată otravă în copil prin boala moștenită. Nu, Dumnezeu nu a făcut așa ceva niciodată. Otrava intră sub incidența lucrărilor diavolului pe care Isus a venit să-l distrugă.

Pagina 4

CREDINȚA APOSTOLICĂ

O CÂNTARE DE RUGĂCIUNE.

Muzica pe care este interpretată această cântare a fost compusă de micuța Mildred Crawford, și în timp ce ea a interpretat-o la pian, sora Rees i-a cântat cuvintele, compunându-le în timp ce cânta în Duhul.

O Părinte-al meu Ceresc,
Pân' furtuna a trecut,
Apără-i pe-ai Tăi micuți
De-orice vânturi cari se-asmut;
De-ncercări și orice lupte
Parcă-ntunecat e drumul,
Fără scumpul meu Isus
Care poate să-mi ajute.

Refren:
Scump Mântuitor
Ruga Tu-mi ascultă;
Lângă Tine să mă ții;
Și să mă conduci.

Dacă am să stau pe cale,
În Tine să mă încred,
Atunci Tu făgădui-ai
Lângă mine că vei fi.
Prin al Tău Duh care-i Sfânt,
Tu pe min' m-ai liberat;
Veșnic eu Te voi iubi
Că-s prin har eliberat.

Scumpe Domn, îți mulțumesc
Din toată inima mea,
Că pace, bucurie,
Al Tău Sfânt Duh aduce.
Eu nu m-aș mai clătina,
Ci credincios Ți-oi fi,
Supus poruncii Tale,
Că-n locu-mi Tu-ai murit.

Primește-mă, o, Doamne,
Prin mine împlinește,
Tu inima-mi gătește
În sfântă voia Ta;
Ca la a Ta venire,
Când să Îți duci mireasa,
Și eu să fiu cu Tine,
Domnind în veșnicii.

Castilla Rees,
1374 5th Avenue, Oakland, California, 2 decembrie

CINCIZECIME ÎN PUEBLO, COLORADO.

16 ianuarie.

Inimile noastre se bucură peste măsură de privilegiul mărturisirii minunatelor revărsări ale dragostei și puterii lui Dumnezeu în Pueblo. Oamenii au fost foarte mult legați de dușman, dar luni seara a fost cel mai glorios timp pentru libertate și biruință pe care sufletele scumpe l-au văzut vreodată.

Toți au simțit puterea și prezența lui Dumnezeu încă de la prima cântare. Înainte de a se cânta cel de-al doilea verset, eu am zis: „Și acum să-i spunem Domnului: *Ție îți vom da deplina libertate a inimilor noastre.*” Și așa am făcut, iar după câteva minute, fiind plecați pe genunchi, binecuvântatul Duh Sfânt s-a pogorât peste noi și a pus stăpânire pe noi, iar serviciul a fost pe deplin sub propriul Lui control. Pur și simplu este imposibil a descrie ce a urmat. Libertatea și biruința a fost strigătul triumfător din nou și din nou, până când vreo câțiva au primit botezul cu Duhul Sfânt, iar alții, care umblau să primească sfințirea și botezul, dar care nu le-au primit, au fost încurajați să continue până când au avut biruința.

Duhului Sfânt i-a plăcut să lucreze prin intermediul unei fetițe, insistând într-o limbă neobișnuită pentru fiecare suflet din sală. Lacrimile i-au curs pe față, exprimând o mare agonie a sufletului. Îndreptându-mă către ea, nu am să uit niciodată puterea pe care am simțit-o pe când mă aflam la doi pași de copilă. Eu am simțit ca și cum niște baterii de mare putere m-au acaparat și tot trupul parcă era un imens rezervor de forțe electrice. Simpatia pentru alții, care era în sufletul aceluși copil, m-a cuprins și pe mine, iar lacrimile au izbucnit din ochii mei și sufletul meu a început să strige pentru alții. Alte persoane au avut aceeași experiență, mai ales fratele Thomas, care a spus ca aceea a fost marea zi a vieții sale. Cântarea de laudă și de biruință a fost peste tot în încăperea, mergând de la inimă la inimă, până când totul a fost un „Betel” de laudă pentru El care ne-a răscumpărat și care ne-a spălat de păcatele noastre prin scumpul Lui Sânge.

Sunt convins, iubitorilor, că toate acestea sunt doar picăturile a ceea ce vom mărturisi și experimenta, doar dacă nu vom fi noi în centrul atenției și dacă-L vom lăsa pe Dumnezeu, prin Isus Cristos, prin puterea Duhului Sfânt, să fie onorat și preamărit și El să fie totul în toate.

Al vostru frate și tovarăș de slujbă pentru cauza lui Isus Cristos.

T. Hezmalhalch
1900 Lincoln Avenue, Denver, Colorado.

Fratele M.L. Ryan a mutat biroul „Apostolic Light” (Lumina Apostolică) în Portland. Adresa este 215 Second St. El scrie: „Slava încă persistă.”

O soră a mărturisit în alte limbi, în limba din India, mărturisire care a fost tălmăcită: „Mă ospătez din pâinea vie. Vrei și tu să te ospătezi împreună cu mine?” Acesta a fost dulcele Duh al lui Isus, un Duh fără egoism, având dorul ca și alții să vină.

„Minunile pentecostale” este publicată de Union Gospel Mission (Misiunea Uniunii Pentecostale) din Akron, Ohio, care e unită cu noi în această mișcare. Este în mijlocul unei mari treziri din Ohio unde s-au dus lucrători din Los Angeles. E un ziar binecuvântat plin de dulceața Duhului și gratuit. Dumnezeu îl binecuvântează și-l folosește.

Domnul te face și pe tine la fel de responsabil, întocmai ca pe Adam, dacă dai crezare unei minciuni. Învățătura falsă ucide sufletul. Dacă părăsim Cuvântul lui Dumnezeu și credem o minciună, pierdem Sângele și pierdem viața din sufletele noastre. Atunci, nimeni, chiar dacă ar fi să vină cineva la tine ca înger de lumină, nici biserica unde mergi sau păstorul, dacă ar fi să fie, să nu te faci să te îndoiești de Cuvântul lui Dumnezeu ca să crezi o minciună.

Dacă vrei să-L vezi pe Dumnezeu lucrând cu putere, caută oameni care trăiesc în dragoste, unitate și armonie. Dar dacă diavolul reușește să se strecoare și să dezbină poporul lui Dumnezeu, semănând neînțelegere printre ei, atunci Dumnezeu nu poate să lucreze. Eu am cinci degete la o mână. Unul e degetul mic, dar dacă am să-l tai jos, atunci tot trupul va fi în suferință. Așa că, cel mai neînsemnat mădular din trup este la fel de necesar ca și cel mai mare. (Mădularul cel mai mare este cel care e cel mai smerit.) Fiecare suflet spălat prin Sânge este un mădular al trupului. Noi nu putem să-l respingem pe vreunul, fără să nu îndurerăm tot trupul. Dacă îți tai degetul mic, durerea merge direct la inimă și fiecare mădular suferă.

În ultimul număr al ziarului a fost o greșeală, asupra căreia prietenii noștri, cu amabilitate, ne-au atras atenția: *Hades în limba greacă și Gheena în limba ebraică înseamnă „iaz de foc.“* Un frate ne-a transmis această expresie, iar noi, neavând timp să o studiem, am lăsat-o așa. Nu ne așteptăm să șlefuiim orice greșeli din acest ziar, dar le vom îndrepta. Cuvintele mai sus menționate sunt traduse „iad“, dar nu „iaz de foc“, care este locuința finală a celor răi. După judecata de la marele tron alb, moartea și locuința morților (iadul) și oricine nu a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în „iazul de foc.“ (Apocalipsa 20:14-15).

CINCIZECIME ÎN WASHINGTON.

**Oysterville, Pacific Co., Washington.
24 decembrie**

Eu am fost convertită când eram doar o copilă, am fost sfințită în urmă cu doi ani și de atunci tot am înfometat și m-am rugat pentru Cincizecime, deși nu aveam nici cea mai mică idee cum să-i zic.

Domnul m-a îndrumat spre Salem, Oregon, iar după ce am stăruit timp de șase zile am primit aceeași putere pe care Isus a făgăduit-o ucenicilor Lui.

Domnul m-a pus de o parte pentru slujirea Lui și curând mi-a dat și o poruncă. El mă folosește ca pe un vierme al pământului. Slavă să-i fie adusă Numelui Său Sfânt! El zice în Cuvântul Lui, că El poate să folosească un vierme ca să sfărâme munții. Eu am vorbit în mult limbi și am tălmăcit propoziții în momente diferite, după cum urmează: „Acesta este Isus,“ „Isus este Învățătorul vostru,“ „Isus vine.“ Odată, când eram sub putere am cântat trei strofe ale cântării care începe așa „Sfânt, Sfânt, Sfânt,“ într-o limbă minunată. E atât de dulce să-L cunoști pe Dumnezeu. Eu sunt hotărâtă să fiu credincioasă și să vă întâlnesc pe toți în ceruri.

Domnul a deschis adunări în casa mea marțea trecută, și care par să nu aibă sfârșit. În ziua de joi El mi-a arătat să mut adunarea într-o sală. Domnul l-a trimis pe fratele meu ca să ajute. Sâmbătă seara au fost patru stăruitori pentru Cincizecime la altarul de rugăciune. Convingerea a venit peste oameni. Mulți s-au dus acasă, după cum am presupus noi, să se culce. Însă, când am mai zăbovit până la miezul nopții, au venit trei tinere care căzuseră de la credință, dar care au proclamat biruința, având fețe strălucitoare. Ele au mers acasă, au continuat să se roage, după care s-au întors. Curând ele au început să sape și mai adânc, iar acum se numără printre cei care stăruie pentru Cincizecime.

Duminică dimineața păstorul de la metodiștii liberi avea acolo la ei o adunare obișnuită, a deschis adunarea cu o cântare și cu rugăciune, apoi a făcut câteva remarci într-un duh dulce ca și al lui Cristos – a zis că era deschis convingerii, dar că el dorea ca Dumnezeu să-l călăuzească. După aceea ne-a încredințat nouă serviciul, el s-a așezat pe scaun și a fost binecuvântat. Aleluia! Domnul a preluat totul și am încheiat cu doisprezece stăruitori la altarul de rugăciune. Seara, din nou, Duhul a preluat controlul.

La adunare au fost prezenți oameni din localitățile învecinate. Au fost dintre aceia care au venit la biserică doar o dată sau de două ori în viața lor. Domnul lucrează la inima oamenilor în vârstă și la inima copiilor. Un băiețel în vârstă de șapte ani a avut parte de curățirea inimii. Păstorul de care tocmai am pomenit a simțit puterea lucrând în rândul turmei încredințate lui și acum el însuși stăruie. O, aleluia Regelui nostru! Lucrarea aceasta se multiplică și crește în mâinile noastre până când simțim că apar primele picături, înainte de marea revărsare. A lui Dumnezeu să fie toată slava!

Doamna K.E. Andrews

MĂRTURIA UNUI SLUJITOR.

De mai bine de treizeci de ani, am fost slujitor în una dintre confesiunile de frunte, iar prin harul lui Dumnezeu am căutat să umblu în toată lumina pe care Dumnezeu mi-a descoperit-o. În comun cu multe inimi sincere în rândul copiilor lui Dumnezeu, după multe luni care au trecut, am căutat o plinătate mai profundă a dragostei lui Dumnezeu, conștient fiind că, oricât de mult Dumnezeu și-a binecuvântat biserica Sa, totuși față de timpul care a venit acum peste noi, avem nevoie de o mai mare ungere pentru ca să fim adecvați lucrării de înfăptuit. Cu această nevoie conștientă, un strigăt s-a înălțat către Dumnezeu pentru o Cincizecime. Și cu siguranță că El a auzit și a răspuns potrivit cu propria Sa voie desăvârșită.

Mai la începutul anului acestuia, Dumnezeu a trimis trei sfinți smeriți din Texas în Los Angeles, iar la sosirea lor, împreună cu vreo câțiva, ei s-au adunat ca să stăruie după botezul Duhului Sfânt. Ei au căutat cu sinceritate să afle voia lui Dumnezeu, prin cercetarea zi de zi a Cuvântului Său, supunându-se Lui în vederea plinătății pentru slujire. Doar câțiva au fost în favoarea a ceea ce ei au numit învățături noi, astfel că, acest mic grup a trebuit să își schimbe locul de adunare. Având doar un singur scop în vedere, ei L-au căutat fără încetare pe Domnul pentru făgăduința Tatălui. Grupul acesta mic a devenit atât de sincer încât, cu mult timp înainte au continuat aproape zi și noapte timp de câteva zile, până când, într-adevăr, ziua lor a sosit pe deplin, iar ca din senin, ca și în ziua Cincizecimii, Duhul s-a pogorât peste ei, i-a umplut, și toți au început să vorbească în alte limbi după cum le dădea Duhul să vorbească. Dar vorbirea aceasta în limbi nu a fost totul, pentru că, într-adevăr, ei au fost plini de toată plinătatea lui Dumnezeu, iar toate caracteristicile primei Cincizecimi s-au manifestat. E cu puțință ca un om neinfluențat să se îndoiască de sursa acestei puteri neobișnuite, când acești umili copii ai lui Dumnezeu au stăruit numai pentru El, căutându-L? Într-adevăr, aceasta a fost ziua începuturilor slabe. Dar făgăduința este că ploaia târzie va fi mult mai abundentă decât ploaia timpurie.

Cam tot în timpul acesta, așa după cum s-a arătat mai înainte, autorul a fost călăuzit de Domnul să meargă la Pasadena, vreo nouăsprezece kilometri depărtare de Los Angeles, ca să ajute în slujirea de la cort și locuind într-un cort mic, ceea ce i-a oferit un prilej de multă liniște, de așteptare și mai deplină a lui Dumnezeu, fără să știe ce anume avea pregătit Dumnezeu pentru el. Eu am auzit vorbindu-se des despre Cincizecime în Los Angeles, în timp ce eram destul de des la casa mea din oraș. Știrile erau oarecum contradictorii, dar Dumnezeu m-a păstrat în tăcere găsind odihnă în El Însuși, ceea ce mi-a dat certitudinea că El era propriul Lui translator și că la vremea potrivită va clarifica lucrurile.

Cam pe la mijlocul lunii iunie, fără nici un plan din partea mea, am fost călăuzit pentru prima dată la acele adunări de pe Strada Azusa din Los Angeles, într-o atitudine de totală dependență de Dumnezeu, știind că El avea să mă păzească de greșeli și să-mi arate adevărul. Curând am fost convins că Dumnezeu era într-adevăr la lucru prin modalități la care nu am fost martor niciodată, iar împlinirea Scripturii s-a manifestat cu claritate. La altarul de rugăciune din cadrul serviciului, m-am înfățișat în liniște înaintea Domnului. În a doua zi, în timp ce mă aflam la altarul de rugăciune, având deslușită conștiința mea lăuntrică, precum un glas limpede pentru urechile mele, Isus a zis: „Primește Duhul Sfânt,” iar eu, ca o persoană înfometată pregătită să mănânce, am acceptat plin de râvnă darul Domnului meu. Aceasta s-a întâmplat sâmbătă după-amiază. Eu nu am simțit nici un fel de revărsare de bucurie, ci, mai degrabă, un calm profund, o liniște profundă, iar în lucrarea mea de misiune din Ziua Domnului care a urmat, am avut mai multă libertate și o cunoștință clară a prezenței Domnului meu.

În luna următoare m-am întors la Los Angeles și am fost prezent în adunări toată ziua. Întreaga mea ființă părea să fie în armonie cu tot ceea ce făcea Dumnezeu. Adunarea de seară părea într-adevăr remarcabilă, sala mare fiind aglomerată, iar prezența lui Dumnezeu se manifesta așa de mult. Atât de sincer a fost duhul de mărturie, încât fratele Seymour nu a putut să-și înceapă mesajul din partea Domnului decât după ora nouă. În timp ce el predica, puterea lui Dumnezeu părea să crească în mine, dar eu nu mă mai gândeam la nimic. Doar aproape de încheierea predicii, puțin după ora zece, dintr-o dată, ca în Ziua Cincizecimii, în timp ce stăteam pe scaun cam la patru metri, chiar în fața predicatorului, Duhul Sfânt s-a revărsat peste mine și literalmente m-a umplut, ridicându-mă de pe podea, pentru că, într-adevăr, am fost în aer într-o clipă, strigând și laudându-L pe Dumnezeu și instantaneu am început să vorbesc într-o altă limbă. Doi dintre sfinți aflați la o oarecare distanță, au văzut cum Duhul s-a revărsat peste mine. Unul dintre ei a sărit înspre mine, vorbind de asemenea într-o altă limbă. O, într-adevăr, cum mi-a umplut Dumnezeu întreaga ființă într-un fel de nedescris. Nu puteam să fi fost mai surprins dacă în același moment cineva mi-ar fi înmânat un milion de dolari. Eu nu căutasem să obțin darul vorbirii în limbi sau oricare alt dar; însă, o, cât de dor îmi era după Dumnezeu ca să mă umple pe deplin, iar în marea Sa dragoste El, cu siguranță, așa a făcut.

După cum vedeți, această Cincizecime nu este darul limbilor, ci, așa după cum e consemnată Cincizecimea în capitolul al doilea din Fapte, darul limbilor a fost un semn, un puternic și un practic factor de mărturie. Așa că, eu cred pe deplin că această ploaie târzie se va manifesta pe deplin. „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.” Toți cei care m-au cunoscut înainte mărturisesc că nu a fost doar ceva simplu într-o altă limbă, ci a fost ceva în limba mea maternă, Duhul dă o altă vorbire. Într-o experiență de peste treizeci și cinci de ani, Dumnezeu m-a ținut departe de fanatism, iar eu sunt sigur că niciodată în viața mea nu am fost mai deplin predat lui Dumnezeu și eliberat de orice dorință, în afară doar de dorința Lui. Ceea ce am primit, așa cum am descris mai sus, eu îi zic botezul Duhului Sfânt, întrucât, după cum vedeți, a fost întocmai ca și botezul consemnat în al doilea capitol din Fapte. Întrebi tu: „Străjerule, mai este mult din noapte?” După patru luni de căutări prin rugăciune, doar a voii lui Dumnezeu, acum în această Cincizecime, sunt sigur că „această Cincizecime este acea Cincizecime,” începutul ploii timpurii și ploii târzii. Sigur este de la Dumnezeu. Nu înseamnă că totul este de la Dumnezeu, în nici un chip. Nu că nu s-au comis greșeli. Cu toții încă trăim în firea pământească. Dar aceasta știu, că Dumnezeu a venit în viața mea într-un sens mai deplin și mai profund decât vreodată înainte, iar El face toate lucrurile spirituale mult mai reale și dragostea Lui străbate prin întreaga mea ființă. De asemenea, s-a întâmplat întocmai cum a spus Isus, că va da botezul, după care urmează, puterea de mărturie. Eu știu că această putere se manifestă mai mult în mine însumi și în toți cei care au primit același dar.

În aceste câteva luni, de la vremea rugăciunii și postului, puțini au primit ceea ce demult au cerut – vâjâitul din ceruri, iar Isus i-a botezat cu Duhul Sfânt, și până acum, această lucrare s-a răspândit până când înrăurirea ei a cuprins jumătate din lume. Multe persoane de toate vârstele și rasele, provenind din condiții diverse și având iscusințe diferite, de la cel foarte tânăr la cel octogenar, de la cei învățați la cei fără educație, fiecare, la fel, a primit un botez clar al Duhului. Desigur că, venirea glorioasă a binecuvântatului nostru Domn e foarte aproape și toată această supranaturală lucrare a lui Dumnezeu este necesară pentru ca lucrarea să fie împlinită. Acesta este doar începutul binecuvântatei ploii târzii, pe care Domnul nostru înviat o va revărsa peste toată făptura, iar pe măsură ce Duhul Sfânt va stăpâni fiecare vas, întrunit pentru slujire, El va restabili toate darurile sau mai degrabă îl va manifesta pe fiecare după cum este nevoie. Pentru că totul face parte integrantă din El Însuși, iar toți cei astfel botezați vor fi, într-adevăr, una. Acum, Duhul Sfânt ne conduce în studierea Cuvântului Său prin mai multă rugăciune. El face astfel încât Cristos să sporească, să fie totul în toate, iar firea să nu fie nimic, copiii lui Dumnezeu să fie una, iar venirea lui Isus să fie deosebit de reală. Iubiților în Domnul, nu criticați, ci uniți-vă cu noi în rugăciune.

Al vostru în Isus,
A.H. Post.
Pasadena, California – Din Drumul Credinței.

ȘI-A ARUNCAT CÂRJELE.

**Prezentarea unui caz de vindecare din Oakland.
Omul a fost un păcătos căruia i s-a întâmplat acest miracol.
Oakland, California, 18 decembrie.**

O minune cu totul deosebită de vindecare a avut loc la cort ieri după-masă. Lecția fratelui Manley a fost despre vindecarea divină, iar el a accentuat declarația potrivit căreia Dumnezeu a vindecat păcătoși. Ca și când și-ar fi confirmat mărturia, când a făcut încheierea, un om, care avea un aspect dur, s-a ridicat având o cârje sub unul dintre brațe și un baston în cealaltă mână. În esență el a zis: „Sunt un om rău. Am pregătire universitară – am profesat ca jurist timp de șapte ani – am ajuns rău și am devenit vagabond – un proscris – un vagabond bețiv, după cum vedeți. În urmă cu doar două zile aveam de gând să mă arunc în apele golfului, când acest prieten, (arătând spre un tânăr prost îmbrăcat) mi-a spus de locul acesta și că oamenii au fost vindecați aici. Acum, eu mă aflu aici ca să fiu vindecat la piciorul acesta și știu că se va întâmpla.“

Omul fusese lovit de un cal în luna mai a anului trecut, iar osul s-a vindecat, însă într-o poziție suprapusă, în loc să fie unit cap la cap, ceea ce l-a lăsat cu un șchiopătat pronunțat.

Fratele Manley și sfinții s-au dus direct în spate la scaunul pe care stătea omul, iar fratele Manley a înălțat o rugăciune a credinței, punându-și mâinile peste capul acelui om. În câteva clipe, omul a sărit în picioare, a privit uimit și a spus: „S-a făcut! S-a făcut!“ Și-a aruncat cârja și bastonul și a umblat peste tot prin cort, mergând la fel de bine ca și oricine altcineva.

Cea mai profundă senzație a fost făcută de această prezentare a puterii lui Dumnezeu și aproape toată lumea plângea cu lacrimi și-L lăuda pe Dumnezeu.

O, ce minunat e Dumnezeul căruia noi îi slujim. Omul și-a căutat mântuirea toată după-amiaza, iar seara, târziu, a fost convertit.

„Un caz de cancer și unul de hernie, care au durat șapte ani, au fost vindecate în Salem de când am ajuns aici. Cancerul a ieșit în trei zile, cu rădăcini cu tot. Isus vindecă bolnavii. Multe alte vindecări au loc.“
Florence Crawford, Salem, Oregon, 20 decembrie.

Societatea misionară Faith Home (Casa Credinței) din Alliance, Ohio, a primit Cincizecimea. Un oarecare număr de persoane au fost botezate cu Duhul Sfânt și a devenit un centru de putere. Oamenii merg în acel loc pentru Cincizecimea lor. Fratele Levi Lupton, care este la cârma lucrării de acolo și care are un ziar intitulat „New Acts“ (Fapte Noi), este un misionar care s-a întors din Africa. El a văzut nevoia darului vorbirii în limbi în timp ce încă se afla în Africa. Acum el vorbește în patru limbi, iar alți lucrători creștini primesc botezul și darul vorbirii în limbi, ceea ce înseamnă enorm pentru cauza misionară.

„Sunt bucuros că mi-am primit Cincizecimea, pentru că este cel mai bun lucru pe care l-am avut vreodată. Ținta mea este să câștig suflete pentru Isus. Nu mi-am mai bătut deloc capul cu opiumul. Nu am dorința de a mă întoarce la opium. I-am achitat cei zece dolari aceluiași om și prin faptul că i-am plătit, Domnul m-a binecuvântat. Domnul mi-a dat darul de vindecare și darul de a cânta prin intermediul meu în alte limbi și m-a folosit în chip minunat în lucrarea Lui. Am ținut o adunare de stradă în Martinez, California și de câteva ori m-au arestat, însă harul Domnului este îndeajuns. Am avut parte de lumina soarelui chiar și în închisoare.“ – Harry Gerke, Strada Comercială nr.10 din San Francisco. (Acest frate a fost scăpat de opium doar cu puțin timp în urmă în Misiunea de pe Strada Azusa. El a dus o luptă grea cu diavolul, dar Dumnezeu l-a schimbat. Laudă lui Dumnezeu!)

MĂRTURIA UNUI OM DE AFACERI DESPRE CINCIZECIME.

(Avem privilegiul publicării acestei mărturii dintr-o scrisoare particulară trimisă sorei Florence Crawford.)

Când am mers pentru prima dată în acea Misiune de pe Strada a noua, eram aproape un păgân, atât cât a fost posibil să fie pentru cineva care a fost adus la viață. Eu însumi am fost convins că Biblia nu trebuia luată în considerare literalmente, ci doar figurativ, și am respins ideea unei pedepse veșnice, încercând să nu cred în providența lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că El însuși este personal interesat de noi.

Am crezut că eram tot atât de bun ca și oricare membru al bisericii, cu toate că eu nu frecventasem biserica de aproape cinci ani. Am aparținut unei biserici din Chicago până în urmă cu cinci ani. Am mers la biserică, având credință sinceră, dar când mi-a trecut prin minte că ceea ce se predica nu era de așteptat să se și practice, am tras concluzia că noi eram doar niște „dezertori” și am încetat să mai merg, fiind prea indiferent de a mai merge din nou la vreo biserică, până când am auzit de venirea persoanelor pentecostale din Los Angeles, și am fost prezent la prima adunare a Misiunii de pe Strada a noua, din pură curiozitate, așteptându-mă să văd ceva fals.

Nu am să uit niciodată cum m-a făcut să mă zvârcolesc și să mă crispez în adâncurile sufletului meu când aș ridicat oglinda – Cuvântul lui Dumnezeu – având tot praful și pânzele de paianjen șterse, iar eu am avut o clară imagine despre mine însumi, cum și eram într-adevăr. Cum toate scuzele pe care le-am clădit ca să mă justific au alunecat de sub mine și cât de josnic îmi părea ca sunt când m-am gândit la mine însumi ca la un exilat de către Dumnezeu. După ce am încetat să mai merg la biserică, am început să merg la teatru și în cele din urmă chiar să consum alcool la diverse ocazii cu colegii mei de birou și să practic puțin jocul la o bursă ilegală (numită „bucket shop”). A existat o constantă neliniște a sufletului, pentru că, oarecum, conștiința mea nu avea niciodată să-mi permită să obțin vreo bucurie din păcat.

Aceasta a fost starea mea când s-a întâmplat acest lucru la Misiune. Eu zic s-a întâmplat. Dar, ar trebui să spun când am fost călăuzit acolo. Acum știu că am fost călăuzit acolo de Duhul Dumnezeului Celui Viu. Binecuvântează Numele Lui Sfânt în veci! Pentru prima dată, mi-am dat seama că este adevărat, creștin sincer înseamnă a trăi fără păcat. În cazul meu însemna inclusiv renunțarea la tutun, înainte ca eu să pot atât de mult să Îl rog pe Dumnezeu să aibă îndurare față de mine.

Nu este nevoie să intru în detaliile luptei prin care eu am trecut înainte ca să mă predau. Ceea ce am crezut că niciodată nu aș fi putut să fac, a făcut Dumnezeu pentru mine. El mi-a îndepărtat într-o clipă toată pofta după tutun – un obicei față de care am fost un sclav desăvârșit – îndepărtare pentru care nu am să încetez niciodată să Îi mulțumesc Lui.

În data de 12 august, Dumnezeu mi-a făcut cunoscut cum păcatele mele din trecut au fost toate iertate, iar eu eram un copil al Său.

După aceea am auzit explicată sfințenia, am văzut nevoia mea de sfințenie, și am căutat acea experiență. Am dus o luptă temătoare cu eul, cu îndoiala și mândria, înainte ca, în sfârșit, să obțin totul la altarul de rugăciune și de a renunța, ceea ce am și făcut în data de 21 septembrie. În clipa în care am lăsat ca totul să plece și i-am spus lui Dumnezeu: „Eu nu mai pot să fac încă un lucru,” atunci Dumnezeu m-a apucat și mi-a inundat sufletul cu o așa bucurie, pace și un sentiment de curăție, că, într-adevăr, a trecut o vreme înainte ca să pot să văd cum era cu puțință pentru mine să obțin orice ar fi mai mult și să-l stăpânesc.

Dar am devenit flămând după botezul cu Duhul Sfânt, după putere, și am început să stăruie după acel scump dar al lui Dumnezeu. După aceea, a început o bătălie îndeajuns de minunată. Eu aveam impresia că toate puterile întunericului au fost hotărâte să mă împiedice de a obține neprețuita binecuvântare. Când diavolul mă împingea la un colț, unde părea că Dumnezeu mă părăsise, îl înfruntam întotdeauna cu următoarele cuvinte: „Eu știu un singur lucru, că am fost curățit de toate păcatele, că nu mai am nici o dorință, oricare ar fi să fie păcatul, iar

lucrul acesta este măreț pentru mine.“ După aceea aveam să găesc cea mai prețuită scriptură, chiar când era nevoie să se potrivească exact cu cazul meu și din nou prindeam curaj.

Și așa a continuat bătălia mai mult de două luni, până când, în 25 noiembrie, dată de care vă amintiți că a fost seara în care v-ați pus mâinile peste mine ca să mă vindec; iar eu am primit atât vindecarea plămânilor mei, cât și umplerea Duhului Sfânt a lui Dumnezeu. Slavă Numelui Său Sfânt în veci de veci!

Nu am să uit niciodată seara aceea. De ce? Pentru că am fost scos din adâncimile disperării și adus la tronul Dumnezeului nostru. (Aici, Duhul m-a oprit și am cântat prin laudele mele binecuvântatului meu Răscumpărător și Rege, Stăpânului meu Căruia a-i sluji pentru mine este cea mai mare bucurie.)

Atâta timp cât amintirea acelei binecuvântate seri (25 noiembrie) rămâne cu mine, am să spun întotdeauna: „Dumnezeu să o binecuvânteze pe sora Crawford din belșug și să o folosească pentru a-i încuraja pe mulți, mulți alții cu nevoi asemănătoare.“

Acum, toate aceste binecuvântări au fost un dar fără plată pentru mine. În dreptul meu nu îmi asum nici un merit. Dumnezeu a avut un copil încăpățânat, necredincios și lipsit de recunoștință, de care să se ocupe, atunci când m-a ridicat, El a trebuit să aibă tocmai acea minunată dragoste și răbdare de a mă suporta. Și El a avut. Iar acum, eu sunt veșnic al Lui, pecetluit pentru ziua răscumpărării. Laudă Numelui Său. Aleluia! Simt o dorință care arde de a-i vedea pe alții că au aceeași binecuvântare. Aș putea să vă spun despre minunata biruință și binecuvântatele vremuri de la botezul meu încoace. Când mă gândesc la ceea ce a făcut Isus pentru mine, am sentimentul că aș putea să trec chiar și prin foc pentru Isus, dar cu privire la mine nu pot să fac nimic. Isus mi-a așezat o dragoste statornică în inima mea pentru El și pentru aproapele meu.

Al vostru frate în Cristos,
J.G. Bourman. Strada a 24-a, nr. 490, Oakland.

Biroul nostru de pe Strada Azusa, nr. 312 aproape că a fost îngropat sub mormanul de scrisori, uneori chiar și cincizeci într-o zi. Multe persoane sunt înfometate după botezul cu Duhul Sfânt. Mulți doresc vindecarea pentru boala din trupurile lor sau ale prietenilor lor, iar alții doresc mântuirea. Iubiților, dacă nu am fost în stare să răspundem la scrisorile voastre, vă rog considerați că acest ziar este un răspuns. Dacă ne trimiteți întrebări, s-ar putea să răspundem la ele în ziarul următor.

„Domnul ne folosește pe noi băieții mai mult decât am îndrăznit eu vreodată să mă gândesc, înainte ca să vin în slujire. Nu aș schimba poziția mea nici pentru cea mai bună poziție din țară, inclusiv poziția de președinte. Avem pentru ce să fim recunoscători, cu mult mai mult cred eu, decât oricare cetățean din țară. Oriunde mergem este raiul. Este doar un rai prin care mergi în rai. Ținem adunări în tramvaie și trenuri de cale ferată și îl laudăm pe Domnul! El tocmai ne umple și ne cutremură cu slavă în permanență; și uneori talmăcește vorbirea în limbi prin intermediul nostru, iar noi cântăm în alte limbi. Domnul mi-a dat niște cântări deosebit de frumoase în alte limbi. Lăudat să fie Numele Lui Sfânt! Laudă lui Dumnezeu! El mă copleșește cu daruri și slavă până când mă gândesc că tot ceea ce am nevoie este tăria de a rezista și mai multă smerenie, care să mă ferească de a mă îngâmfă. Rugați-vă ca Dumnezeu să mă țină smerit și să mă păstreze sub protecția Sângelui.“

William Millson
Strada Azusa nr. 312, Los Angeles

CINCIZECIME ÎN TORONTO.

La 8 decembrie, autorul a ajuns în Toronto, Canada, pentru a participa la două adunări de misiune. Prima este în partea de nord-vest a orașului și se încheie mâine seară. Acolo, Domnul ne-a întâmpinat cu toată puterea de mântuire. Pe El îl laudăm!

Însă noi dorim să scriem în special despre ceea ce ochii noștri au văzut și urechile noastre au auzit despre lucrarea lui Dumnezeu din altă parte a acestui oraș, îndeosebi din Queen East nr. 651, unde fratele și sora Heben sunt responsabili. Aici se află o clădire cu trei etaje, toate separate pentru Domnul. O sală pentru public, care nu este mare, se află la etajul întâi. Etajul al doilea este ocupat de supraveghetorii lucrării. Iar etajul al treilea e pentru odihna celor care au nevoie de Domnul. În momentul de față, pentru a acoperi toate cheltuielile costul e de aproape 75 de dolari pe lună. Nu se fac colecte și nu se cere ajutor, doar cu excepția hainelor vechi pentru săraci. Dumnezeu se îngrijește de toate nevoile. Și El, într-adevăr, poartă de grijă.

Aici au loc trei servicii duminica, un serviciu de citire a Bibliei în seara zilei de luni, un serviciu de rugăciune pe tot parcursul zilei de miercuri și un serviciu de vindecări în seara zilei de vineri. A fost privilegiul meu să particip la două dintre aceste adunări care au ținut toată ziua, și să fiu mântuit într-o seară. Aici, Dumnezeu își revarsă Duhul Său. Câteva persoane au fost cu siguranță botezate cu Duhul Sfânt și vorbesc în limbi. Totul s-a petrecut în felul următor:

Domnul și doamna Hebden au început să se roage pentru mai multă putere ca să vindece bolnavii și să scoată draci. Domnul i-a zis doamnei Hebden: „Limbi, limbi.“ Ea a răspuns: „Nu, Doamne, nu limbi, ci putere, putere.“ Duhul s-a întristat. Apoi, ea a răspuns: „Orice, Doamne, limbi sau orice.“ În curând după aceasta, puterea s-a revărsat peste această femeie supusă, iar ea a început să vorbească într-o altă limbă. Și acum, Duhul Sfânt vorbește și se roagă într-o altă limbă prin ea, cântă, scrie și face desene care par a fi peisaje. Pavel îndeamnă: „De aceea, cine vorbește în altă limbă, să se roage să aibă și darul s-o tălmăcească.“ Ea s-a rugat și acum tălmăcește. Unul dintre desene era ca niște nori care se rostogoleau pornind de pe pământ. La două zile după ce acest desen a fost dat, ei i s-a dat și tălmăcirea însemnând... o înviere a sfinților. Eu am auzit-o pe doamna Hebden vorbind ieri și tălmăcind ceea ce vorbea. Ea a spus: „Poporul lui Dumnezeu trebuie să se roage pentru mai multă umilință.“ O altă propoziție a fost: „În 17 noiembrie, Domnul m-a botezat cu Duhul Sfânt și mi-a dat dovada din Biblie.“

Fratele Hebden și-a primit Cincizecimea în dimineața ultimului Sabat, în timp ce medita în liniște la Cuvântul Domnului, fără să se gândească la botez. Fratele L-a lăudat pe Isus, iar Duhul Sfânt s-a revărsat peste el. Fratele s-a rugat ieri într-o altă limbă în auzul meu. Adunările au caracter ceresc și sunt conduse prin inspirație. Un străin cu greu ar putea să descopere cine este la cârmă. Cristos este Capul. Duhul Sfânt conduce.

În casă este o tăcere divină. Este seriozitate fără rigiditate, liniște fără moarte sau formalism, este bucurie și multă laudă fără neobrăzare, libertate fără destrăbălare. Cum ar putea cineva, care nu are o relație corectă cu Dumnezeu, să participe la aceste adunări și să nu ajungă sub condamnare profundă și cum poate un credincios să nu se bucure de adunările acestea, sunt lucruri greu de înțeles. Cincizecimea a început în Toronto.

O femeie tânără, care era deosebit de frumoasă și minuțioasă când era în lume, a fost mântuită în chip minunat. Ea a fost sub o profundă convingere timp de câteva zile. Din moment ce s-a predat, ea părea că trece dintr-o singură săritură de la altarul arderii de tot în sfânta sfințelor, de la cruce la odăița Cincizecimii, pecetluită cu dovada din Biblie (Fapte 10:46). Femeia a râs fără încetare ore în șir. Uneori ea vorbește într-o altă limbă în timp ce se află la locul ei de muncă.

Fie ca scumpul Domn să se grăbească a ne smeri suficient, încât să ne încredințeze darurile Sale și pe cât de simplu posibil să primim tot ceea ce El oferă fără plată pentru propria Lui slavă. Mergând cu Domnul, rămân al vostru nevrednic slujitor,

A.S. Copley, Cambridge, Ohio.
Din "Way of Faith." (Calea Credinței)

Misionarii pentru Suedia care au plecat din San Pedro, California, fratele și sora Eric Hollingsworth, au ajuns în siguranță după un timp deosebit de binecuvântat pe drum. Adresa lor este Kristinelund, Tumba, Sweden.

În Akron, Ohio, este o trezire spirituală generală. Oamenii își duc Biblia cu ei când merg la magazin. Iar trezirea continuă fără predicatori. Oamenii vin de la sute de kilometri distanță ca să participe la adunări. Mulți, care au plecat de la adunarea de aici, au început alte adunări.

„O, laudă Regelui regilor pentru bunătatea Lui față de noi în aceste zile din urmă! Sunt atât de bucuroși că minunata putere nu este doar în misiunea din orașe, dar și printre văcarii și fermierii de la țară. O, laudă Numelui Său! Aici am primit Cincizecimea și este ceva glorios. Noi ne luptăm pentru credința care a fost dată sfinților odată și așteptăm apropiata venire a Domnului și Regelui nostru, Isus din Nazaret.“

Arthur E. Grimshaw
Căsuța 267, Pawhuska, Oklahoma,
16 ianuarie.

O soră foarte bolnavă a venit la misiune pentru prima dată. Așezându-se pe un scaun și văzând felul în care Dumnezeu lucra, ea a zis: „Doamne, eu nu sunt vrednică să am ceea ce au acești oameni, dar lasă-mă să mă satur cu fărâmiturile.“ Sora era deosebit de înfometată pentru Domnul. În timp ce ea ședea la locul ei, Domnul a mântuit-o, a sfințit-o și a botezat-o cu Duhul Sfânt, dându-i darul vorbirii în limbi. Ea a început să zică într-o limbă străină: „Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă iscusită.“ Cineva care a înțeles limba în care ea vorbea, a spus ce zicea. Duhul i-a spus ce era, iar acum, deși cu greu fusese în stare să se târâie până la Misiune, ea a fost vindecată pe deplin. Toate acestea s-au petrecut în aproximativ o jumătate de oră, iar sora a fost cea mai fericită ființă pe care ai fi văzut-o vreodată. Ea nu putea să stea locului și continua să-L laude pe Dumnezeu în timp ce alții vorbeau, iar când am văzut-o ultima dată ea încă îl lauda pe Dumnezeu.

„Când am îngenuncheat, stăruind după botezul cu Duhul Sfânt, Duhul Sfânt a vorbit printr-un bărbat în cel mai minunat chip, într-o limbă din India, un mesaj scump și eu cred că Dumnezeu l-a trimis spre propriul meu folos. Eu mi-am îndreptat privirile în sus către Dumnezeu și îmi făceam de lucru cu El. Bărbatul vorbea o limbă care este vorbită la o distanță de 24.000 de kilometri de aici, eu am privit și o singură privire a fost îndeajuns ca să îmi arate că Duhul Sfânt vorbea prin omul acela. Sunt foarte puțini cei care au un accent nativ prin studiu, dar bărbatul acesta a vorbit frumosul accent al acelei țări. Eu doresc să repet cuvintele pe care el le-a rostit: *O, Doamne, Tu ești Răscumpărătorul meu, Tu ești Marele Rege al Regilor. Eu Te ador și Te preamăresc în sufletul meu.* Aceasta m-a convins că Duhul Sfânt dădea limbile în locul acesta. Eu am tălmăcit cel puțin șapte mesaje în limbile din India Britanică, de aceea știu despre ce vorbesc. Fiți atenți să nu vă puneți mâinile pe Chivotul lui Dumnezeu.“

Geo. E. Berg, Hermon, California.
